

מזכירות הממשלה

ש מ ר

פרוטוקול שיבת הועדה להתישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית

י' בתמוז התשמ"א - 12.7.81

נכחו: חבר הועדה - השר : א. שרון - יו"ר

נציגי ההסתדרות הציונית : מ. דרובלס, ר. ויץ, א. תבין

נעדרו: חברי הועדה - השרים : י. ארידור, ש. ארליך, מ. בגין, ז. המר,
י. כץ, ד. לוי, ח. לנדאו (חולה), מ. נסים,
ג. פת

נציגי ההסתדרות הציונית : א. כץ, ע. לוינסקי, מ. ריבלין, י. פרידמן,
פ. שנק, א. שנקר, י. שפירא

-	ד. אנג'ל
-	ז. בן-יוסף
-	א. בראון
-	י. דקל
-	א. זילבר
-	י. טוביה
-	אלי"מ ד. סתו
-	א. עטיה
-	ח. צבן
-	תא"ל א. רם
-	מ. שמיר
-	ד. מנקביץ
-	א. לישנסקי
-	הסוכנות היהודית
-	הסוכנות היהודית
-	לשכת שר החקלאות
-	הסוכנות היהודית
-	לשכת שר החקלאות
-	חברת "מקורות" בע"מ
-	צה"ל
-	משרד התעשיה, המסחר והתיירות
-	הקרן הקימת לישראל
-	צה"ל
-	מנהל מינהל מקרקעי ישראל
-	חברת "מקורות" בע"מ
-	מזכיר הועדה

סדר היום :

הת/49	רמת קדרון - הקמת יישוב לשם עבויה של ירושלים
הת/50	נ ט פ - הקמת יישוב
הת/51	שטחי אש ואימונים לצה"ל
הת/52	ורד הגליל - סיכום
הת/53	מצפה ספיר
הת/54	כוכב יאיר

./המצפים

בפרוטוקול זה 56 דפים.

2-38
39-57

הת/55	המצפים - זירוז הפיתוח	29
הת/56	גרעין באוהלים - אזור בירקן	31
הת/57	גבעת-הראדאר: תכנון וביצוע	32
הת/58	מסירת מידע בעניני תקציב ההתיישבות	37
הת/59	עבודות המים ביהודה ובשומרון - דיווח מנהל חברת "מקורות"	40
הת/60	כביש חוצה שומרון: - הנושא התקציבי	47

רשמה: מיחקהיפה.

הח/49. רמת-קדרון - הקמת יישוב לשם עבוייה
של ירושלים

היו"ר א. שרון: אני פותח את הישיבה. הנושא הראשון -
רמת קידרון.
אבקש מאורי בר-און להציג את הנושא.

אורי בר-און: הקופירייט לשם - הוא של סרי.
מדובר על מקום זה (מראה במפה) - הנמצא
בחצי הדרך בין מעלה אדומים וחקוע, עבריה, בשטח הנראה כאן
במפה. ישנו שטח אדמה גדול מאד של אלפיים דונם בערך, שנקנה
ושמיועד לזה - והכל נקנה באופן פרטי.
הרעיון בעיקרו דומה לזה של עמנואל.
כלומר - קבוצת אנשים, בעיקר יהודים מארה"ב, שרוצים להקים שם את
ביחם או להעביר לשם את קהילותיהם. השלב הזה בא כדי שיוכלו
למשיך לעבוד ולגלגל את הדברים האלה; הבאנו זאת לועדה - כדי
להזיז את הדברים.

מדובר בהקמת קריה של אלפיים וחמש-מאות
משפחות בערך, ואולי יותר. זה - בשלב ראשון, על כל פנים. כלומר -
זה יותר אישור שאיננו מחייב כל-כך את מוסדותינו, אלא זה פורמלי
יותר.

היו"ר א. שרון: אדגיש את חשיבות המקום הזה. בדיון
הקודם שקיימנו לפני שבוע - הסברתי
שאנו חיים בגבול מדבר-יהודה. נוכח העובדה, או התופעה
שקיימת בשטח - של ירידת ערבים מגב-ההר לכיוון מזרח והשתלטות
על שטחי-קרקע, כאשר בתוך שטחי קרקע אלה יש הרבה קרקעות של
המדינה - פעולות אלה נעשות לא אחת בדרך אלימה, כלפי בדווים
שנמצאים בשטח באורח זמני, וטרחיקים אותם ומתחילים לחרוש, לסכל
ואפילו לטעת בשטח כדי ליצור עובדות. אנו קבענו לעצמנו את הרצועה

היו"ר א. שרון:

הזאת, ההולכת מעמק בית-שאן עד למעלה-אדומים ומאזור מעלה-אדומים עד לאזור חיר, כרצועת-בטחון מזרחית שלנו וברצועה זו, כמובן - אפשר לעשות כל מאמץ שיהיה אסננס בידינו.

צריך לשמור שהרצועה הזאת תהיה בידינו.

ובנוסף לכך - ידוע לכם הציר שייבנה ושחלקו בנוי כבר, וזה ציר עפולה-ערד או בית-שאן-ערד, שלארכו צריך יהיה למקם ישובים וישוב זה - רמת-קדרון - הינו אחד מהישובים האלה, שרוצים אנו להוסיף כאן, במקום הזה.

יש לנו מקום נוסף - דרומה יותר, שאותו

נציג אולי בישיבה הבאה.

האם מישהו רוצה להתייחס לנושא רמת-קדרון?

למעשה המקום הזה הינו בפרברי-ירושלים. זה אסננס פ רבר של ירושלים ולא ישוב בפני עצמו. זה משתלב בתכנית שלנו של מה שקראנו ירושלים - ערים סביב לה. כלומר - אותה רצועת-בטחון סביב ירושלים.

בגלל קרבתה ו השייכות שלה, שכולה

אורי בר-און:

ירושלים - היא תהיה דומה למה שהחלטנו

בשני ישובים קודמים - כמו שערי-תקווה, כאשר האדמה והבניה - פרטית.

צריך להחליט רק מי יעשה את התכנון.

ס. דרובלס:

בסקרה זה - זה לגמרי פרטי, כמו בשערי-

אורי בר-און:

תקווה. כמובן, שזה יעבור את ועדת-התכנון

העליונה וכו'. אבל זה לא במסגרת של איזה שהוא גוף אחר. זה גוף פרטי.

חוק תכנון בישראל, פועל כאן

רענן וייץ:

כמו בכל סקרה אחר, לגבי כל אזרח אחר.

אין בזה שאלה.

המתאם יהיה משרד השיכון.

ס. דרובלס:

אם כך - הם יכולים לשאת בזה.

היו"ר א. שרון:

אני מציע לא לקבוע היום את הדבר.

אורי בר-און:

אני מבין שמאשרים זאת.

היו"ר א. שרון:

הח/50. נ ט פ - הקמת יישוב
הח/51. שטחי אש ואימונים של צה"ל

היו"ר א. שרון: הנושא הבא: נושא זה עלה בישיבה קודמת

וזה נושא נטף.

נטף נמצאת בפרוזדור ירושלים,

מערבית למעלה החמשה. כאן הציגו שמורות-הטבע בפעם הקודמת הצעה של פרוייקט טענין מאד וגדול ונרחב - בשטח הזה (מראה במפה).

מאחר וזה היה דבר חריג קצת - החלטנו

על קיום ועדה שתבחן זאת וחיים צבן ריכז את הועדה, וכן

ראש מינהל מקרקעי-ישראל, סאיר שמיר, ואדיר שפירא מרשות שמורות הטבע - יהיו חברים בוועדה.

אין בכוונתי לבטל את הועדה שצריך לעסוק

בפרוייקט הגדול ובתכנונו של אותו פרוייקט של שמורת-טבע גדולה - "פארק כפירה".

איזה סין שם זה - "כפירה"?

רענן וייץ:

אני רוצה להסביר מה קורה כאן. יש לנו

היו"ר א. שרון:

קבוצה של בחורים שהם באמת יוצאים מן

הכלל, שרוצים להתישב במקום הזה. בינתיים - ללא שום קשר, אבל

אולי אחר-כך יהיו חלק מפעולה זו ומפרוייקט זה.

מדובר בקבוצה שיש בה קציני-צה"ל לשעבר,

וזו קבוצה רצינית מאד.

למען האמת - הם נמצאים כבר בשטח.

ס. דרובלס:

בכל זאת - איזה סין אבא צריך להיות לזה.

היו"ר א. שרון:

זוה גוף חזק.

ס. דרובלס:

צריך לדאוג לחשתית, כביש - וסי יעשה זאת?

אורי בר-און:

יחכן שלראש השטח המדינה תסלול כביש

וכן תדאג לסיים וחשמל. אך את כל יתר

הדברים יעשו לפי הדוגמא של שערי-תקווה. הם עשו את התכנית

על חשבונם וכן את התשתית

רענן וייץ:

יופי!

ס. דרובלס:

אבל צריך להיות אבא מעל כל זה, שיחכנו

את תכנית-האב.

אל"ם ד. סתיו:

זה מסוג הדברים שטוב שיהיו יתומים.

אך מכיוון שבכל זאת, כפי שאמר סתי,

רצוי שיהיה תיאום תכנוני - הרי יש בעצם לדברים האלה אפוסטרופוס

- לכל היתומים האלה. מכיוון שהסביבה היא ירושלים - הרי

האפוסטרופוס יכול להיות משרד הבינוי והשיכון, מחוז ירושלים -

אתם יהיה הקשר. וזה משתלב במגמות של ישראל, וזה מחבר היום

את האתרים עבור ערי הלויין של ירושלים והם מתחייבים במסגרת

התחייבות הכללית של המדינה להביא את הכביש, החשמל והמים לראש-

השטח וזה מוחנה בכך, שמבחינה תכנונית זה יאושר בין היתר על-ידי

ועדה זו.

היו"ר א. שרון:

בענין זה אני מציע שהגישה תהיה כמו

בעמנואל, שבה הופיע גוף ורכש קרקע

וקיבל חלק מקרקעות המדינה וביצע תכנון בעצמו והציגו בפני

המוסדות המתאימים והקים קשר עם משרד הבינוי והשיכון. אמנם, הם

פני אלי וביקשו את תיווכי בענין וספלונו בזה בפגישה עם שר הבינוי

והשיכון והפקידות התגייסה לנוצרים הקשרים ומדובר בקבלנים שבונים

ומאשרים וירותיהם.

היו"ר א. שרון:

הם הקיטו אוהל והם שם.

יש שם ששה צריפים.

ח. צבן:

נדמה לי שהצריפים עדיין שוכבים?

היו"ר א. שרון:

על כל פנים - הם קנו את האדמה. ואם

הצריפים עומדים כבר - אזי - ודאי טוב, כי אנו ידענו

שהם שוכבים בשטח. מאחר שאנשים אלה מכשירים את הקרקע ואלה קרקעות

פזיות של ערביי אבו-גוש, שנרכשו על-ידם במיטב כספם ובתהליך של

מוכר ורצון לקונטרצון - אין לנו שום סיבה לא לקבל החלטה על

הח'שבותם במקום. מה גם שהיה מגע עם גורמי צה"ל, מאחר ששטח זה

היה פעם שטח-אימונים ואני יודע שבכל מקרה - ראש מטה פיקוד מרכז

אמר, שלפי דעתו - אפשר להסתדר שם ואפשר להגיע שם יחד לדו-קיום

במקום הזה. לכן, אני מציע לאשר זאת.

תא"ל

רם אליעזר:

אני מייצג כאן את מה"ד. אנו בעד ההח'שבות

באזור זה, כי אנו חוששים מאד מפלישה

מכיוון צפון לחוף שטח-האש. אבל אנו בצרה צרורה, עם שטח-אש

- בעיקר בשנת 1982. בה נהיה בצרה גדולה יותר. שטח זה הוא

פעיל עתה. זה שמישהו אמר לאורי משהו - זה לא היה מדויק ומסומך

כלל. זה שטח שמתאמנות בו שתי יחידות-עילית - סיירת-מטכ"ל ויחידה

797 - בלעדית. יכול להיות שהם אינם יודעים זאת, כי הקצאת שטחים

זו היא מטכ"לית ולא של פיקוד-מרכז. זה גם שטח בו רוב סד"כ מג"ב

מתאמן.

אנו מציעים לנסות לפקם ישוב, וחשוב

שיהיה שם ישוב, אבל בגבול הצפוני-מזרחי של השטח.

זה בדיוק שם.

אורי בר-און:

חרבת-נטף היא במרכז השטח. גם אם ניקח את

תא"ל א. רם:

הטווחים המינימליים של 2,8 טווח-בטחון -

ולא נרצה לירות על יהודים טובים, ויש לנו שם שני סגד"ים שלנו

חא"ל א. רם:

יהיה
בקבוצה זו. זה בלתי-אפשרי להשתמש בשטח. אגב, נחנו הוראה
בימים אלה, שלא יכנס כוח לירות שם עתה. כוח זה צריך היה להיכנס
ואסרנו זאת כדי שלא יקרה שם אסון.

אורי בר-און: מה יש לדבר: לא נעשה זאת בניגוד לצבא.
זה ייבדק.

אל"ם ד. סתיו: א. זה בשטח-אש והתיאום עם צה"ל חייב
להעשות ולא רק בהסכמה של מי שהוא במאה
אחוז בעד התישבות. זה דבר אחד.

דבר נוסף: זה חייב גם אישור סטטוטורי
של התכנון של מדינת-ישראל. זה לא באזור יו"ש. יש כאן בעיות סטטו-
טריות וזה חייב לעבור זאת ועדיין לא עבר.
היו"ר א. שרון: זה יעבור.

ר. וייץ: זה יעבור ועדת בנין ערים, כרגיל.
א. בר-און: זה צריך להיבדק עם הצבא - היכן זה
יהיה בדיוק.

אל"ם ד. סתיו: דבר נוסף בנושא רכישת קרקעות מערבי
אבו-גוש: נכון שהם רכשו את הקרקע. אבל
יכול מאד להיות שיש בכך אפילו כוונה. הם בהחלט מעוניינים למכור
מעט קרקע ליהודים, שישבו שם ויבטלו את שטח-האש ואז גישתם
לשטחים תהיה חפשית. יש לערביי אבו-גוש בשטח זה הרבה מאד
שטחים וגישתם תהיה חפשית, כי ברור שמדינת-ישראל לא תוכל לוטר
בקלות שלאלה - כן ניתן יהיה לגשת - ולאלה - לא.
על כן, הנושא הזה חייב להישקל, לדעתי,
ביתר רצינות, כי כאן עלולים לעשות פעולות חפוזות.

שלושה מרכיבים אלה יחד אוטרים, שהיזמה
להתישבות בגזרה הזאת סבורת, אבל היכן ואיך וכו', - זה חייב להישקל
פעם נוספת. לאשר את המקום כפי שהוא, כפי שהתחילו לבצע את העבודות

אל"ם ד. סתיו:

בשטח - אני חושב שאי-אפשר עתה.

א. בר-און: אני מציע לאשר זאת ולעשות את כל הבדיקות

היו"ר א. שרון: רבותי, הבנו זאת מצויין. אני מתפלא על

ההערה בעניין ערביי אבו-גוש. הם אזרחי-המדינה.

ואם אפשרי להיות שם - אז למה שלא יהיו שם. וכי הממשלה מקבלת

החלטות נגד ערבים? אני מתפלא עליך. אני מוכרח להעיר על כך.

אני רוצה לומר לנציגי המסכ"ל: א. אנו

רוצים להציע לכם שטחי אימונים נוספים.. יש לנו היום מחשבה

שצריך לסגור שטחי-אימונים נוספים בגבול, שבשיפולי הרי-חברון

למדבר יהודה.

נוכח אותה תופעה שהסברתי קודם - של

התפשטות ערביי ההר הכפריים בגב ההר לכיוון המדבר. יש לנו בהחלט

ענין בהגדלת השטחים שם ויכולים להתווסף לכם שם שטחי-אימונים

רבים ויש לנו ענין רב שיהיו במקום הזה.

מי יקשור את הקשר הזה עם הצבא, בנושא

מקומות אלה?

נשמח מאוד לקבל זאת.

חא"א א. רם:

אני מוכן לעשות זאת.

א. בר-און:

אורי בר-און ייפגש אתכם ויצייג בפניכם

היו"ר א. שרון:

את המקומות שיש לנו ענין להרחיב ולהגדיל

את שטחי-האש שם, כדי לשמור על אותם שטחים בידינו, שהם חיוניים

כל-כך - אותה רצועה מזרחית, ההולכת מבית-שאן ועד ערד. זה דבר

אחד.

דבר שני: אני מציע לאשר את הנושא הזה

של הקמת הישוב שם - עקרונית. כאשר מיקומו המדויק יהיה

מוחנה בתיאום עם הצבא; וזאת, פשרט - כדי שיהיה ברור שאם אתם

אומרים שצריך להקימו בקצה ואתם אומרים שצריך להקימו במקום אחר-

הי"ר א. שרון:

צריך לתאם את המיקום הסדווייק ובמעבר של כל ההליכים הסקובלים של תכנון. על כל פנים צריכה להיות החלטה על כך. על כן, אני מציע לאשר את ההחלטה.

(תא"ל רם ואל"ט סחיו עוזבים את הישיבה)

הח/52. ורד הגליל - סיכום

הי"ר א. שרון:הנושא הבא - ורד הגליל.

ורד הגליל - זה ענין שיש עליו החלטה

עוד סלפני שנתיים ויותר.

ורד הגליל - היתה זו קבוצת אנשים,

שחלקם היו מאלמגור וחלקם - בני מושבות. והחלטנו,

במסגרת חינוך ההתישבות בגליל - להקים ישוב שיימצא בקרבה

סמוכה מאד לצומת כביש טבריה-ראש-פיצה - כביש אלמגור.

במשך הזמן היחה לנו בעיה נוספת של

גרעין רוסי קטן. בשארש"ח, היושב כבר מספר שנים בפאתי-

מושב אלמגור ובזמנו רצה להתישב ברמת-הגולן. אבל היה קטן

מבחינת מספר המתשבים ולא רצינו ולא ראינו אפשרות לחבורו

מבחינת מספר המתשבים. לאחר התלבטות רבה תענו למסקנה,

שלא לישב אותם ברמת הגולן, אלא באזור זה - של ורד הגליל,

בצמוד להם. ואטנם, התחלנו בעבודות והכשרת-קרקע. נפרצו דרכים

והקק"ל החלה בהכנת משטח לבניה זו של ארש"ח. כתוצאה מכך -

נפרצו גם הדרכים לורד-הגליל - הישוב השני הסמוך אליו.

אלא שבארש"ח העבודה נמשכת ומכינים שם

את המשטחים, בעוד שבורד-הגליל יש פריצת-ציר או יותר סדרך אחת -

הי"ר א. שרון:

אבל אין אפשרות בניה שם.

זה ברח לחלוטין שם - שמדובר בבניה

עצמית. כך הבנתי.

א. בר-און: כן, אבל הבטיחו להם תשית ואת החלקות.

המטב כזה: יש שם דרך ומשני צדיה יש

סלעי-סגור ואין אפשרות אפילו להתחיל

בעבודה, אם לא נעשה עבודה סינימלית במקום - של פריצת-סעברים

לתוך הסגורים, ואיזו שהיא הכנה שיוכלו להתחיל בבניה הבנים,

שאני מראש מוכן שזאת לא תהיה הכשרה מאותו סוג שהיינו רגילים

אליה, כאשר היה לנו הרבה כסף.

א. בר-און: אנו מעלים נושא זה, לא כדי לאשר את

הישוב, כמו כדי לתת לזה דחיפה. כלומר

- הפסיקו לטפל בנושא זה וכל הזמן יש עלינו לחץ. התאחדות האכרים

ביקשה מאתנו שהיא הגוף שטיפול בגוף זה - שנעלה זאת כאן בישיבה,

על-סנת שהמוסדות המטפלים בזה יקבלו עליהם את הדחיפה.

הי"ר א. שרון: לב הגיל נראה לנו יותר בוער

ודחוף והלכנו לשם - וזה מה שקרה בסופו

של דבר.

על כל פנים - זה נושא ורד הגליל. ומי

שרוצה להתייחס לנושא זה - בבקשה.

אך לפני כן: פניתי לסמיר שמיר לפני

זמן-מה כמחווה אישית ואיני יודע אם חיים נכנס לתפקיד או

עמד להיכנס לתפקיד - שאולי יעשו שם איזו עבודה.

אני רוצה לבשר לחברי הועדה שאני מקווה

שאוכל עכשיו עוד ארבע וחצי שנים לשבת בראש ועדה זו כיו"ר ואוכל

לחלק את רשות הדיבור, וזה לאיעזור, אין לנו ברירה - ונתנו

למתי את רשות הדיבור והוא ידבר עתה.

ר. וייץ: אני כמובן מביע התנגדות, לא מסיבות

אישיות, אלא מסיבות מצפוניות -
לאידיאולוגיה זו. לארבע וחצי שנים נוספות אלה, וכמובן שאעשה
כמיטב כוחי שזה יעזור לי...

היו"ר א. שרון: ועדה זו מעולם לא היתה ועדה שעסקה
בנושאים מפלגתיים. היא עסקה ללא-ספק
בפעולותיה, שהיו בהם היבט מדיניים, אבל תמיד עסקה בזה במישור
הלאומי ולא המפלגתי. על כן, הבעת משאלות או תקוות כאלה -
אין לזה מקום כאן. פרט למשאלה אחת - והיא המסך חנופת
ההחשבות.

ס. דרובלס: ועדה זו החליטה לפני ארבע שנים על הקמת
ישוב בשם ורד-הגליל, שיהיה בו, לפי
בקשת המתיישבים - משקי-עזר. ואנחנו נביא את התשתית לראש-השטח
כדוגמת הישובים האחרים.
היהודים לא יכלו כנראה לעסוד ולבצ את
המלטה - שאמנם אתה לפי בקשתם, כפי שהועדה אישרה - לתת להם
תשתית לראש-השטח ושהם עצמם יבנו את הבתים ומשקי-העזר שלהם.
מאוחר יותר - אחר שלא יכלו
להקים ישוב עבור ארש"ח ברמת הגולן - מכל-מיני סיבות; ואחת
הסיבות - בגלל מיעוט המתיישבים, מדענים מבריה"מ - ואמרנו שנקים
ישוב למדענים על-סנת שגם כאלה יוכלו להיקלט. ובין שאר החיפושים-
החלטנו להקים בצמוד לורד-הגליל את הישוב של ארש"ח.
יכולנו להביא כביש לארש"ח, שהוא צריך
להיות ישוב חקציבי - מתוקצב לכל דבר, היות והם עולים חדשים.
על-סנת להקל על ורד-הגליל - החלטנו לעבור עם כביש זה
דרך ורד-הגליל ועל-ידי-כך פרצנו להם את הדרך, אם כי צריכה היתה

ס. דרובלס:

להיות על חשבונם לפי ההסכם. ראו יהודים כי-שוב, וביקשו
במקום הכביש שעומדים אנו לסלול - לעשות גם כבישים פנימיים
לישוב.

יושבים במחלקה להחישבות יהודים שהם בסך

הכל עם לב חם, ואמרנו לקה"ל שיפרצו גם זאת למענם.

ראו היהודים שגם זה טוב, והיום מבקשים

הם כבר שנכשיר להם את המגרשים לצורך בנייה.

גם בישוב חקצי"ב, המתקצב במאה אחוז -

אין המחלקה להחישבות מכשירה את המגרשים לצורך הבניה, כי זה

שייך כחלק מהבית עצמו - הכשרת השטח לבנייתו. לכן, כאן לא

נוכל להענות להם. היהודים מורד-הגליל היו כבר פעמיים אצל

יו"ר הנהלת הסוכנות, עם התאחדות האכרים וכו' וניסינו לעזור

להם והלכנו מחוץ לשורת-הדין אתם - בהתאם להחלטת ועדה זו, שנת

שניתן להם חשתי על ראש-השטח; ונתנו להם כבר זאת ועשינו את

הכשרה נוספת. מעבר לזה - איננו יכולים לעשות.

על כן, הלכנו לקראתם עד כאן - עד כמה

שיכולנו במסגרת החלטת הועדה הנכבדה הזאת.

המגרשים - אם יוחלט או לאו - זה

חלק של הבניה - ואיננו יכולים להיכנס לזה. במה שרק יסלנו -

הלכנו לקראתם ועזרנו להם - בכל הנוגע לחשתי.

היום מדובר על משקי-עזר בני חמשה או

שלושה דונם לכל אחד וזה אמור לגבי כמה עשרות אנשים.

אני רוצה לדבר קצת בכיוון אחר מהנושא

ס. שמיר:

שעלה כאן:

אנשי ורד הגליל, משום הרכב המנהיגים

שלהם - ספלתי מהם בזמננו - והם נהגו בנושא זה בצורה מאד-מאד

לא-ציבורית, בכך שעוררו בעייה שמה לאל אתכל המאמצים התכנוניים

ס. שמיר:

שלנו בקשר למצפים.

תהליך אישור המצפים - עברנו בנושא זה איזה תהליך מיוחד, כדי להמנע מכירורים והגשת התנגדויות. הם, משום חוסר-שיקול ומעבר לזה - הגישו התנגדויות. הועדה המחוזית לא פטוגלת עד היום לסכם את הנושא וקיימת סכנה, שכל הערעורים שלא היו לגבי 31 מצפים ש הוקמו - עשויים עתה להתפסס, כתוצאה מהפעילות הזאת שלהם.

ס. דרובלס:

זה אינו צריך להיות קשור בזה. אנדרוזה לומר, שהם עשו ממש מעשה חסור מאד מבחינה זו. הם עשו זאת בחודש

ס. שמיר:

האחרון.

היו"ר א. שרון:

אחרי שהיו מצלי?

ס. שמיר:

כן.

אני נקטתי עמדה, שאנחנו מצדנו - לא מקצים להם את המגרשים ותחילת הפעילות עד שיסירו את התנגדותם. ב. עד שהתכנית של ארש"ח תהיה מאשרת.

אני מציע - כדי שנהיה במצב, שגם

האינטרס הכללי אומר משהו - לא לספל בנושא שלהם כל עוד העניין הזה אינו מסתדר.

ר. וייץ:

נכון. אני מצטרף.

ס. דרובלס:

אין קשר בין אלה.

ר. וייץ:

שהם יתירו את הקשר וגמרנו את העסק.

א. בר-און:

כדאי היה לגמור את העניין כאן ושנצא

מכאן עם איזו החלטה ואל נשאיר זאת תלוי

באור.

ס. דרובלס:

נכון, אני מסכים עם אורי. אין קשר בין

האחד לשני.

ס. שמיר:

יש קשר.

א. בר-און:

צריך להציע שאת זאת יעשו.

ס. דרובלס:

אנו מבצעים ומעבר למה שהחלטנו.

א. בר-און:

בורד הגליל לא עובדים - ובארש"ח עובדים

במרץ.

ס. דרובלס:

אם לא עובדים - אין הוראה שיעבדו.

אני מצטער לשמוע מה ששמענו מראש מינהל

מקדעי-ישראל, על הקשיים שמעמידים בפנינו אנשי ורד-הגליל.

שדוקא ביישוב הגליל - במקום לעזור - הם חוקעים מקלות.

אני רוצה לקוות שיטנה איזו אי-הבנה

ואנשי ורד הגליל יסירו את כל התנגדותם ושללא פריעו לבניית

הארץ.

יחד עם זאת לא הייתי מציע לקשור זאת

אחד עם השני. אני מבקש שהועדה הזאת תרשום לפנייה, שאנחנו -

את פרד הגליל קבלנו עלינו משל ומעבר - לפי החלטות, וזאת

במסגרת שיקול-הדעת שישנו. ואת כל זה נבצע, ללא כל קשר בין

הדברים, שהי עושים או לא עושים.

איני רוצה להגיע אתם לעסקות, שהם לא

יעשו לנו בעיות ואז נאשר להם. מה שאמרנו שניתן - ניתן להם.

לארש"ח אנחנו בונים ישוב-עולים.

עלכן, אנחנו נמשיך לעבוד ולא נחנה

כל הוראה לורד הגליל להפסיק את העבודה באשר לכל מה שהתחייבנו ואם

אנשי ורד הגליל עושים לנו קשיים - נטפל בהם כמו בכל אחד אחר.

קודם-כל נבקש מהם בטוב - שלא יעשו לנו בעיות. אם הם חושבים

שנעשה להם עוול - ניתן במאה אחוז לפנות את הצדק.

היו"ר א. שרון:

בין הזכויות שמוקנות למישהו -

לא הייתי נותן לו את הזכות להביע

התנגדות למצפים המוקמים לעתים מרחק עשרות מ"מ ממקום הישוב שלהם.

אין לזה שום קשר אליהם ופשוט - לפי דעתי - זה מעשה של התגרות

היו"ר א. שרון:

ולחץ. וקשה לקבל זאת.

ח. צבן:

הבחורים האלה, נציגיהם הגישו התנגדות

לועדה לתכנון ובניה ועקב כך הייתה

הפסקת-עבודה. אחר שהיו - אצל השר - הם התבקשו להסיר את

ההתנגדות וסרבו, עד שלא יקבלו כל מה שהם חושבים שמגיע להם.

לפני שבעה ימים שלחה התאחדות האכרים

- לא נציגי הגרעין - מברק מסיר-ההתנגדות לועדת תכנון ובניה.

(הם מערערים על ארש"ח) המצב הוא כזה, שגם בארש"ח יש 12

משפחות.

ס. דרובלס:

הם הגישו התנגדות על ארש"ח בלבד.

ח. צבן:

אסנם כן. אבל זה בוסרנב הסתפשט כמו

אש ולא יאומן הסיפור הזה. אבל נעזוב

זאת כרגע.

ס. שמיר:

עקב ההתנגדות שהם הגישו - הועדה המחוזית

לא יכולה לאשר בתהליך שאושרו בו

כל שלושים המצפים - אף מצפה אחד. כי אז הם הביאו למצב, שזה

מכרח לעבור תהליך של אישור-ישוב-ולגבי אישור-ישוב במצב

של המצפים - יש אלף התנגדויות לגבי כל אחד מהם.

היו"ר א. שרון:

כי זה מושך מיד כפרים ערביים.

ר. וייץ:

ודאי! מה זה?

א. בר-און:

מי מעכב? -

ס. שמיר:

זה אברהם לוי, שעשה כבר צרות לישראל

יותר מכל אחד אחר. זה מסס נורא. את

אמנור הוא מחזיק כבר עשר שנים ועכשיו עבר לשם. והכל - בדרך

כזאת.

ח. צבן:

גם אנשי ארש"ח עוזבים את בתיהם

ועוברים לגליל. וכן - הרבה

מחברי ורד-הגליל והולכים לגור שם. כרגע הם שוכרים דירות

בראש-פינה או מקומות אחרים, או שמתחילים להקים את הישוב - וזה

אומר בתי-ספר וכו'. לכן, איני חושב שצריך להעניש את חברי-הגרעין

- משום שיש להם נציג רשע. (רענן: רשע וטיפש, הוא איום.)

אם הגרעין ידע שיש כתובת אחת ושםעבר אליה אינו יכול להמשיך

לכת ולנסות להוציא עוד דברים - נדע שבזה גמרנו את העניין.

יש בידי מסמך שסיכמנו עם חבל-

הגליל והמחלקה להתישבות, קה"ל ומינהל מקרקעי-ישראל וכו' -

ואפשר לגמור לפי זה את העניין.

הם לא היו מוכנים לחתום על זה

- משום שקיוו להשיג עוד דברים: עוד תשתית, עוד מים.

המסמך אומר בדיוק - מה יקבלו משר השיכון ומה מהמחלקה להתישבות

ובקיצור: - המחלקה להתישבות מקבלת על עצמה להשלים את עבודות

פריצת הדרכים בחוף הישוב שנעשו כחלק מעבודות הפיתוח לארש"ח.

אנו נבוא בדברים עם משרד השיכון לנושא

התכנון המפורט, במידה ומשרד השיכון יתנגד לבצע את התכנון המפורט

בעצמו - יבוצע התכנון על-ידינו, בחנאי שהמימון יינתן כולו על-

ידי משרד השיכון.

קבלנו הבטחה מהמינהל לבניה כפרית על הסכמתם

לבצע השנה את מערכות התשתית לראש השטח לישוב. כמו-כן מוכן משרד

השיכון להעביר למחלקה להתישבות את התקציב עבור קטעי התשתית

שכבר בוצעו על ידה במסגרת הקמת ארש"ח.

המחלקה להתישבות מצדה מוכנה להעביר את חלק

התקציב האמור לישוב בחנאי שישמש להשלמת עבודות התשתית לכלל

הישוב, כאשר בעדיפות ראשונה נראה לנו כי יש לבצע את הכניסות

מגלשים כדי לאפשר מחלת הבניה.

וכן הלאה וכן הלאה.

ובסיף כתוב: „רשתי לפני את הודעתכם

כי ועד השוב והתנועה מסירים כל התנגדות בועדה הסחוזית ובכל פורום אחר, להקמת ארש"ח.

לזה הם לא הסכימו לפני שבווע וההתאחדות

שלחה את המברק והגרעין עדיין לא שלח את המברק, בו הוא פתק להסיר את ההתנגדות.

אם הם ידעו שישנה כתובת סופית אחת

והיא - מנהל חבל הגליל - עמוס הרפז, העובר יחד עם קדמון,

שאמון על ידי מינהל סקרעני-ישראל והמחלקה להתישבות - לגמור

את הענין - כי אז אפשר יהיה לחת להם לגמור זאת ולשני הישובים - להתחיל לעבוד ולעשות את העבודה.

הי"ר א. שרון: אני מציע לראות את הסיכום שהוקרא על-ידי

ראש מינהל הפיתוח חיים צבן - כססן

הסכם את עודת הועדה. אם אפשר - לצלם זאת.

הת/54. כוכב-יאיר

היו"ר א. שרון:

ניגש עתה לנושא של כוכב-יאיר.

אורי - תציג את הבעיה.

א. בר-און:

אולי מאיר יציג זאת טוב יותר.

ס. שפיר:

נוסח ההחלטה בקשר למצפה יאיר - שמחליטים

להוסיף לגרעין. מצפה ספיר - גרעין של

מתישבים מדרום-אפריקה. נושא גרעין מצפה - ספיר יועלה לדיון

נוסף בישיבתה הקרובה של הועדה להתישבות, על-פי בקשתם של מתי

ומרגלית.

בינתיים - אני יכול לדווח כי התכנית הוגשה

לועדה האזורית וצפוי דיון ואישור תוך חודש מהיום. למעשה -

מבחינה תכניתית ניתן יהיה להתכיל בעבודות תוך חודש וחצי מהיום.

אני יכול לדווח גם שמתקיים קשר

גם עם נציגי דרום-אפריקה ונמנעתי מסיכום חד-משמעי נציפיה

להחלטה מסכמת היום בנושא.

א. בר-און:

יש נספחים לגרעין שהעברנו אליכם -

מיוצאי יחידות מיוחדות.

ס. שפיר:

נמנעתי מלהמשיך לטפל בזה - עד שהדברים

לא יסוכמו סופית.

היו"ר א. שרון:

אני רוצה לחזור לדבר שעליו דברנו בעבר,

ולצערי לא קיבל את התנופה המספיקה.

בזמנו, כאשר החלטנו על הקמת מצפים - קבענו

כחמשה-עשר בתים או משפחות - ועד לשלושים. לא ראינו בשום פנים

ו אופן בהעלאה זו את סוף הדרך או סוף תכניתנו בקשר למצפים.

כי מי שזוכר -תקבלה בועדה זו בזמנו החלטה, שהמצפים

יכילו בין מאתיים לארבע-מאות משפחות - בכל מצפה. כאשר העלינו

היור"א. שרון:

העלינו את מספר התישבים מחמשה-עשרה לשלושים משפחות - ראינו
בזה מעין סתן אפשרות להחזיק מעמד עד שיתחילו בתהליך הסהיר של
הרחבת הישובים האלה, למספר שאותו קבלנו - כפי שאמרתי - בין
מאתיים לארבע-מאות משפחות.

מה שקורה עתה הוא, שלמרות שבעצם יש לנו את
כל האפשרויות - פריצה-דרך זו לא נעשתה. אנו עומדים כבר שנתיים
במצפים והמצפים הם בני 12-15 משפחות ויש מקומות שמוסיפים עוד
כמה מבנים והם יגיעו ל-25 משפחות ויהיו שם 25 משפחות. אבל לא
נפרצה הדרך, שעליה הצבענו כאן ושעליה קבלנו החלטה.

ראשית - בגליל, אני כבר רוצה להעיר -
שלא מקובל עלי, כי זה חייב להעשות עד כמה שאפשר מהר יותר. בזמנו
מניתי ועדה בראשות סנכ"ל המשרד - מאיר בן-מאיר, שאיננו כאן
לצערי היום, ואומר זאת שלא בנוכחותו, שהיתה צריכה לתת תכנון
מקיף לכל העניין הזה, תכנון שלם.

אני מניח שנטל העבודה הרובץ על מאיר הוא
גדול מאד ואינו מצליח להתעסק בנושא זה. איני חושב גם שאנו
זקוקים לכך היום ולפי דעתי - בכלים שיש לנו - ניתן לגשת לעבודה.
לעומת זאת - יש לנו מצפה בכוכב-יאור, בו
יש היום דרישה לבניה של בתים. אם לא התחלנו בגליל בדרך זו -
למרות שאנ מוכנים לכך וקבענו אילו ישובים נפתח ראשונים - וישנה
בידינו רשימת ישובים - (א. בר-און: חמשה ישובים, מצפים קרובים
וקבענו שיש להם שטח.) אחזור גם אליהם, כי אני רוצה גם שם לתת
עכשיו דחיפה. אל ראשית - במקום זה ישנה אפשרות להתחיל לבנות.
מה חשוב יותר היום מאשר להיכנס במרכז - בין

שלושת המוקדים הערביי הגדולים - טייבה, טירה וקלקיליה -
עם מוקד כזה של מאות משפחות. מה דחוף יותר מזה? איני רואה שום
דבר דחוף מזה.

היו"ר א. שרון:

על כן, צריך להשתמש בכלים שישנם בידינו
וצריך להיכנס לשם מיד ולהחיל את הכנת המגרשים. מאיר, - אני
מציע שתיכנסו מיד ותכשירו את המגרשים ותתכירו אותם חכירה ארוכת-
טווח. אני מתנגד לסכירתם, אלא מציע להסכירם לדורות - אבל
השליטה תשאר בידינו. כי שם יכולה בהחלט להיות גם רכישה על ידי
מגזרים אחרים של האוכלוסייה. וזאת לא הייתי רוצה. ולכן - צריך
לגשת שם מיד לעבודה. האם יש מי שרוצה להתייחס לנושא זה?

ר. וייץ: אתחיל מהמצפים: אנו רואים במצפים שני

שלבים:

1. להבדיל את התקופה הזמנית, ובקושי רב
- במלחמה שם סתי וגם שלי - הצלחנו בתוך תקציבי הסוכנות להעביר
לביסוס למצפים ארבעים טיליון שקל. וסביב זה ויש ויכוחים קשים
עד היום הזה, להגיע למצב הזה, של עשרים וחמש משפחות. - וגם זה
לא יספיק, כפי שאני חושש מאד.

אבל אינני רואה את זה כפתרון בכלל.

אני חושב שהפתרון האמתי, ואנו עושים בכיוון זה במיטב יכולתנו
- זה להחיש את השיכון המלא ואפשר "בנה-ביתך" בקנה-מידה גדול,
לפחות חמשים נוספות בכל מצפה.

היו"ר א. שרון: זו היתה הכוונה שלנו.

ר. וייץ: אנו עובדים על זהעתה. יש הסכם עם מינהל

מקרקעי-ישראל ועם מינהל הבניה הכפרית.

לנו יש הכספים הדרושים לפי חלקנו - לעשות זאת. הבעיה היא תכנונית
ויש מקומות שיש בעיות של ריכוז קרקע.

בענין זה - חיים יכול לסטור לך עתה דו"ח.

ר. וייץ:

הוא מרכז עתה ועדה יחד עם מאיר בענין ריכוז הקרקעות.

נושא הגליל הוא נושא יותר של תקפה -

של דחיפה, של אפשרות לגמר התכנון הקבוע ופריצת הדרכים,

אפשרות נתינת בניה רחבה בכיוון שעליו דברנו.

לעומת זאת - כוכב מאיר - כפי שהבנתי - מתחיל

מראש בתכנון קבע. מומר - הבעיה שם היא לאפשר לשות

את התכנון במהירות האפשרית ביותר ולבצע זאת.

אני מדבר על הבנייה העצמית. אני מדבר על

הבניה ולא על בנייה זמנית.

כלומר, הבאת התנאים למצב כזה, שהבנייה העצמית

ולל להקים בנק-מידה גדול, עד כמה שאפשר יותר.

אני רוצה להבין אם יש כאן אי-הבנה או

לאו. כי בענין המצפים אנחנו הולכים בדיוק בדרך שצויינה כאן.

ס. שמיר: בנוגע למצפים - ראוי לדון כאן. אבל בענין

כוכב-מאיר - ההצעה הייתה פשטנית ביותר -

להקים אותו בדיוק כמו את מיתר. בזיקה לאותו גרעין שישנו

ובציפיות נוספות של הגרעין שכולנו רוצים את מימושן בענין זה.

הענין הובא הנה והייתה החלטה. סתי, מסיבות

שהוא ודאי יאמר אותם - בקש לקבוע עמדה עד לדיון הבא. מרגלית -

כנ"ל, מחוץ סיבות אחרות. הוא איננו כאן עתה, אבל אני יודע

שזה מחוץ ערעור לגבי כל התפיסה הזאת.

אם מחליטים - כל החלטה שתוחלט היום כאן

בקשר לביצוע - ניתנת לביצוע מבחינת הגורם האנושי וכן מבחינת

התכנון. צדק אריק כאשר אמר, שבאיזה מקום שהוא צריך לעשות את

המעשה הראשון ואחר-כך לפרוץ את הדרך - עם כל היתר.

היו"ר א. שרון: מה שאמר מאיר - זה לא מקובל?

הי"ר א. שרון: מה שאומר מאיר - זה לא מקובל?
ר. וייץ: להיפך - זה מקובל עלינו.
ס. דרובלס: אני מבקש לדבר כבר זמן רב.
י"ר א. שרון: כל אחד יקבל רשות הדיבור.
ס. דרובלס: אנו הקיטונו בגליל 33 מצפים.
הי"ר א. שרון: אני רוצה להזכיר את הר-דבורה פעם נוספת, וכן את המקום בין עין מאהיל ובית-קשת. הייתי שם לפני כמה ימים ואני אומר לכם - שמוכרחים להיכנס לשם במהירות, ולפרוץ דרך מסביב, לפחות, כי נאחר את המועד. צריך לעשות שם טיסון, שאנו נצאים בשטח, כי אחרת נאבד את השליטה על השטח הזה.

ס. דרובלס: היות והשר קשר את נושא המצפים, ובצדק - בין המשולש הקסן והמצפים בגליל - והמטרה, לפי החלטות הועדה הזאת היתה גם היא, שכל המצפים צריכים להיות ישובים בין 300 ל-400 יחידות דיור - עם תעשייה או אמצעי-ייצור כי שם אין קרקע וטיים, והם צריכים גם להיות ישוב גדול לכל דבר.
 אבל אנו מתעלמים מדבר אחד: יש כאן תנועות וכל המצפים או רובם במגרת התנועות הם ומעטים המצפים שחולקו שלא במסגרת התנועות. ששה ישובים מצפים, ששייכים במקרה או לא במקרה, למשקי חרות וביתר ולהתאחדות האכרים - ולפי בקשה והסכמת התנועות האלה - נכנסו לתכנון פתוח - הם יתחילו לבנות את בנב-ביחך במסגרת הישובים הגדולים. כל יתר הישובים השייכים לתנועות אחרות - מושבים ואחרים - נשארים באותו מספר יחידות - ובמקום 15 מגדילים אותם ל-25, מתוך סגמה לנסות להגיע ל-30, על-מנת להקל את התפקוד בישובים. אבל ישובי תנועת-המושבים עדיין לא נכנסו לתכנון הפתוח ולהכנסת המושבים ל"בנה-ביתך". וזאת - מלבד שני הגלאונים, עדי, הגלאונים, הקמונים ועוד.

ס. דרובלס:

- הישובים של התאחדות האכרים, משקי-חרות וישוב אחד של האיחוד החקלאי.

מה קורה כאן: אלה ומשפחותם לחכות שתהיה בניה חקצינית ואח כל התנועות האזרחיות האלה (אם נקרא להן עתה ק) - אנחנו דוחפים אותם ליזמה פרטית ואני עד זה. כי כל אזרח במדינת ישראל - מהיום והלאה - יצטרך ללכת לפי היזמה הפרטית בהתאם ל"בנה-ביתך".

ועתה אנש לנקודה הספיציפית של כוכב-יאיר.

בהמשך למדיניות שנקודות מחלקים למנועות - כוכב-יאיר נפל

למזלו, לפי החלוקה של יחידות - למשקי חירות.

א. בר-און: לא למזלה, אלא משום שהוא קרוב למשקי-חרות.

ס. דרובלס: בסדר. הוא קרוב - למזלו. כוכב-יאיר שייך

לפי החלוקה התנועתית למשקי-חרות. משקי

חירות פנו לחברים, במקרה זה לצעירי חירות ומשקי חרות טוענים,

שיש להם ברעין של בין ארבע מאות לחמש מאות משפחות, שגרסו

והביעו רצונם לבוא ולהתישב בכוכב-יאיר. באה התנועה וכן ירבו

תנועות כאלה, וקבלתי זאת בברכה - והמחלקה להתישבות פנתה אל

המינהל ואמרה: כוכב-יאיר - יש שם 15 בתים כמוקד ואנו קובעים

זאת כעובדה, ואח הבית ה-16 לא נקים מכספי ציבור, היות והיזמה

הפרטית צריכה לבנות זאת. וזה יוצר מספיק בעיות בין אנשי אותה

תנועה, שהם רוצים לבוא ולהתישב - ולדוגמא: המצפה השכן ליד

כוכב-יאיר, שם אנו סוגרים זאת עם 15 בתים ויתכן שנמשיך עם עוד

10 בתים, כדי לאפשר להם לתפקד וכך הלאה.

מה קורה כאן: לפי יזמת התנועה -

וכל הכבוד לתנועה - היא סגרה את הבניה הציבורית ואמרה: כל

יהודי שרוצה להתישב בכוכב-יאיר, צריך להשקיע מכספו ויקבל

מגרש במינהל מקרקעי-ישראל שיחתים אותו על חוזה, בתנאים המקובלים.

מ. דרובלס:

שיוסכמו בין מינהל מקרקעי ישראל והאיש עצמו ויבנה את הבית בהתאם לזכאות שלו למשרד השיכון. זכותם הסלמה של מסקי חירות, קדם-כל, להביא את המועמדים לאותו כוכב-יאר בהתאם לסגרשים ששנם. לפחות - על נעניש תנועה שאומרת כך: אני מוכנה לבנות עם זמנה פרטית. היום יש לי 15 בתים ומספלים אנו בחסשה-עשר בלבד. וכל היתר - נאייש אותם עם אנשים שלנו. והיה והתנועה הזאת לא תוכל לאייש את הסגרשים שהמינהל יוכל להעמיד לרשותם - אז יש מקום לבוא ולפתוח זאת לגרעיני-צולים, לדרום-אפריקה ולארצישראלים ואחרים. אבל בהתאם למדיניות המקובלת והנהוגה היום בהתישבות של תנועות - מסקי חירות פנו אלי וביקשו וערערו, אחר ששמעו על הדברים כפי שהם עתה, ואמרו: יש לנו מספיק מועמדים על כל הסגרשים שתעמידו לרשותנו. לכן - אני מציע לאפשר למסקי חירות - חוץ תקופה סבירה מסוימת שנקבע, להביא את המועמדים, להעביר אותם דרך ועדות-קבלה, כמקובל בהתישבות, כלפי האחרים שישנם שם - והיה ולא יהיו למסקי-חירות אנשים - נעמיד את הסגרשים האלה לרשות כלל עם ישראל. כל עוד מסקי-חירות יש להם מועמדים שלהם - אני מציע לאפשר להם לנצל את האופציה הזאת. בהתאם למקובל בהתישבות מסוג זה.

היו"ר א. שרון: אנחנו היינו תמיד מספיק זהירים

ולא העמדנו מעולם שטח - לא העמדנו את

המטבח הכלכלית בהיקף שמעבר לתחום המצומצם של הסבנים, שעליהם הוקמו - לא לרשות התנועה ולא לרשות המצפה.

מדובר כאן בשטח גדול של 1600 דונם, קרקע

מעבר לזה של הקו הירוק ונדמה לי שיש עוד כמה מאות דונמים שהעבר השני שלו. זה שטח גדול ומעולם לא התחייבנו, שבכל השטח הזה, ללא יוצא מן הכלל דבר זה יהיה, כמו שלא התחייבנו מעולם, שליד הררית - לאורך כל הדרך הנפלאה - המובילה מירדפת להררית -

הי"ר א. שרון:

על גב הרכס, שכל הדרך האת העמוד לרשות התאחדות האכרים, שהררית
נמנית על ישוביה. לא הבטחנו מעולם ולא חשבנו מעולם להבטיח זאת.
החברים שלי היו מספיק זהירים בנושא זה,
אם אינני טועה. ואם אינני טועה, אין טשטש קרקעית למצפים.
אין להם, פרט לחחום של הגדר שלהם.

ס. צד רובלס: יש תכנית-מתאר, וכל טשק מקבל תכנית-
מתאר שלו, מתוכננת.

א. בר-און: אפשר לומר שאולי קצת במקרה עסקתי
בנושא זה של כוכב-יאיר ואני רוצה לומר
למתי, שאינני יודע מהיכן האינפורמציה שלו. אבל לי יש אינפורמציה
קצת אחרת: אין טיפול באנשים או בהכוונת אנשים, שלא נעשה
לפי התור ודרך התנועה המיישבת. אגב, אינני יודע אם זה בסדר.
אינני בטוח שזה בסדר, אבל נומר, שזה הסדר בארץ. אף איש לא הולך
- אלא בדרך התנועה שלה הוקצב המקום הזה. ולא מקדימים אחד
לפני השני ולא קובעים אחד לפני השני. להיפך: אני רוצה לנחם
אותך... יש עוד מספיק מקומות שם.

ס. דרובלס: אין צורך לנחם אותי. אני לא יושב שבעה...

הי"ר א. שרון: אני מכיר בחורה מקבוץ אילון, שמכיר אני
אותה, שעברה ועדת-קבלה והתקבלה - לכוכב-

יאיר.

ס. דרובלס: נכון. משקי חירות - זו תנועה פתוחה לכלל

אזרחי-ישראל.

הי"ר א. שרון: היא בחורה נורא נחמדה והיא עברה ועדת-קבלה

ונתקבלה.

ס. דרובלס: כי לא מבקשים תעודת מפלגתית. אבל היא

עברה ועדת-קבלה של משקי-חירות. כי היחידה

שייכת למשקי-חירות.

ס. דרובלס:

אני בעד זה שתפנה כל גרעין דרום-אפריקה

באמצעות משקי-חירות. והם יעברו ועדת-קבלה - ובבקשה.

א. בר-און: כן ועדת קבלה או לא ועדת קבלה - אינני יודע

מה זה.

אבל ישנם כללים מקובלים.

ס. דרובלס: התנאים המקובלים הם שווים כלפי כולם.

הי"ר א. שרון: אני מציע שועדת הקבלה תיסע לדרום-

אפריקה, וחשב שם שנתיים וחראיין את כל

החברים וחקייים ישיבות חוזרות ונישנות לצורך וידוע התוצאות...

אני מבין את זה. עם הדרום-אפריקאים זה לא ילך כך.

א. בר-און: אבל הכל נעשה יחד עם התנועה.

ס. דרובלס: לא. אבקש לא לדבר בשם התנועה, כי היא

פנתה אלי בדבר הפוך.

אבל דבר אחד אני יכול לומר: יש מחלקה

להתישבות הממונה על ועדות-קבלה ועם כל הכבוד אליך - עבר

ואותנו זה לא

גם אם הוסכם הדבר על-ידי התנועה - זה צריך לעבור אותנו.

התנועה פנתה אלי - והביעה את משאלתה. בשם התנועה הבאתי את

הדבר הזה. לכן, עם כל הכבוד, כאשר אתה אומר שתיאמתם עם

התנועה וכו' וכו' ואולי יש כאן קצר, הרי דרך המחלקה להתישבות

- הדבר לא עבר. דרך כאן - איננו יכולים לקבל את ההודעות.

בד קנו וזה לא בהתאם למקובל. לכן, אני מציע את מה שאני מציע.

ואתה, אל תגיד שיש קצר ביני ובין התנועה. אין קצר כזה

בינינו ואנו בהחלט מסדרים על אותו הגל.

ר. וייץ: אחכה עד שירגעו הרוחות. רק עתה הבנתי

את תוכן העניין. אני מבין שהדיון הזה,

אם נסעה אותו, הוא על איזה סוג שוב זה כוכב-יאיר. אם זה ישוב

קהילתי גדול, כפי שאנו אוטרים, אבל מה שאנו קוראים "סגור" -

ר. וייץ:

כלומר - לא פתוח לכל מי שבא, אלא יש באכלוסו טיפול תנועתי ולכל תנועה יש השקפות שלה. על כל פנים - זה טיפול תנועתי.
 או - זה ישוב פתוח, - נכון שזו הבעיה, מאיר? אם זה ישוב פתוח - יש כאן בכלל כללים אחרימסחלים עליו. אני מבין שעל כך הויכוח. אם הישוב הוגדר כישוב קהילתי והוא יכול להיות גדול, ולא זו הבעיה - אז סתי צודק בטאה אחוז. ואחת מהשתיים או השלוש: כאן צריך להחליט איזה ישוב הוא זה. אינני מציע לסתי ולא לך לקבוע את המשבצת. לא מדברים עתה על תחומי-המשבצת. יכול להיות שבאותה משבצת אפשר להקים עוד שוב אחד. לא על כך הוא מתווכח, אלא על אופי הישוב והטיפול בו, ואיכלוסו. לא השתתפי בדיון על עצם הישוב, אבל הישוב הזה הוגדר כישוב קהילתי גדול, אני חושב שדרישת סתי נכונה וצודקת.

ס. שפיר: סתי יוצא מתוך הנחה, שהשלבים הבאים של מצפה ספיר צריכים להתנהל לפי התהליכים המתקיימים לגבי ישובים סגורים, המתפתחים עד לשלב מסויים. היות והדברים עדיין לא הוגדרו - בדרך כלל בז'רגון שלנו מדובר היה על מאתיים עד שלוש-מאות יחידות. בשלב של חלום דובר על ארבע-מאות יחידות.

ואז ישנו תהליך, שהוא בעיקרו כמו שהוא מקובל בהח'שבות וקונבנציונלית, שהותאם לנושא של ישובים קהילתיים. הא/53 - מלכך - ספיר. לא כן הדבר לגבי מצפה ספיר. מה עומד על

הפרק במצפה-ספיר? - שם על הקו עומדים שלושה אלמנטים: 1. בכך שכבר בשלב הנוכחי הישוב - גודלו

הוא בסדר גודל של 1400 יחידות.

2. אם נרצה להרחיב אותו מעבר לצד זה

של הקו הירוק - ניתן להגיע עד 2000 יחידות.

ה. וייץ: זה גרעין עירוני.

ט. שמיר: יפה.

ט. דרובלס: מי החליט על זה?

ט. שמיר: אכן חשובה לכל שאלה.

3. בכך שיטת יהדות הפדרציה

הצונית של דרום-אפריקה, שרוצה לראות בזה ישוב קליטה לדרום-אפריקאים - על בסיס הכללים העקרוניים האלה - וכפי שאסרתי - בישיבה הקודמת - יו"ר הנהלת הסוכנות וגזבר הנהלת הסוכנות - נתנו את ברכתם והבטיחו את תמיכתם הטלאה לסיוע, כדי שהענין הזה ייעשה.

יו"ר א. שרון: הדרום-אפריקאים לא יוכלו לעבור ועדת-קבלה.

לא יעזור דבר.

ט. שמיר: ודאי שלא. אין גם צורך בזה, כי זה קריטריון

שונה לגמרי, כאשר מדובר בארבעת אלפים

יחידות בישוב. והם מקיפים אנודה שיש לה פונקציות סוגדרות לצורך קידום הנושא של ההתישבות.

ועתה - מי החליט על כך: קודם-כל,

שר החקלאות החליט על כך, והוא בא בדברים עם יהדות דרום-אפריקה

וברנו את הדברים העקרוניים וחנאים עקרוניים והשארנו את

הדברים לוועדת השרים המוסמכת שתדון בזק על-יסוד זה גיבשנו

תכנית לישוב זה-על-פי חוק תכנון ובניה; גיבשנו תכנית לישוב זה

וכפי שדיווחתי גמרנו אותו והגשנו אותו לוועדה ומדובר על 140 0

יחידות. וזאת, כאשר מבטים הוא של בנה-ביתך, ושוב - לפי קריטריונים אלה.

וכאן יש פריצת-דרך למה שאנו קוראים

התישבות פריפרית, וזה יכול להיות דגל ראשון לכך.

ס. שמיר:

ועתה אני רוצה לוטר כמה מלים לגבי הישוב

שקיים שם. הוא מונה 15 משפחות. אני נמצא במו"ס עם נציגות
מוסמכת של התנועה ואטרתי לעצמי והבטחתי וכך גם לקחתי בחשבון -
שיש להבטיח קטע מחוץ הישוב לכל התפתחות חזויה של הישוב
או הגרעין שיתיישב במקום. - א. בגלל האנשים עצמם;
ב. צריך לקחת בחשבון את כל ההתחייבויות האפשריות.
ולקחת בחשבון עד 250 יחידות. האגודה שקמה במצפה-ספיר
חוכל להמליץ על אנשיה במקביל לדרום-אפריקה - להתישבות קבע שם.
כלומר - כל הדרישות של יזמים

אן של הראשונים שם או אלה שיצטרפו אליהם - יכולות לבוא
לידי סיפוק עד לסדר-גודל של מספרים אלה שהזכרתי כאן.
לא נכון ולא ניתן על-פי תפיסה זו להגביל את הישוב
בפיתוחו ובהקטתו - על פי התכנון, על פי כללים של
ישוב סגור; כי ישוב סגור בארץ - עוד לא עברנו כמסמך
משפחות. שהקים - את סדר-הגודל של 150 אין לנו שום ספתח לכך ואין
עוד הסטוריה כזאת בארץ.

על כן, אפשר לחת סיפוק מלא לכל הציפיות

של אנשים שיתקשרו או נרשמו, או שהתחייבו לגבי מקום זה.

ר. וייץ: יש יוצא מן הכלל אחד - וזה כפר חב"ד.

ס. שמיר: נכון. אבל לאפשר פיתוח הישוב הזה כפי תכנונו

המלא. אגב, אותה בעיה בדיוק יש לנו

בנושא הרדאר, שאינו זז מכיוון שנושא זה עוד לא הוכרע.

היו"ר א. שרון: מה לא הוכרע.

ר. וייץ: איזה אופי יהיה לישוב.

ס. דרובלס: אני חייב להודות שחלק מהדברים לא היו

ידועים למחלקה להתישבות, שהיא אמורה להיות

אחראית להקמת הישוב לפחות מבחינת הגודל. יכול להיות שניתנו

ט. דרובלס:

הנחיות כאלה, וזה לא בא לידיעת המחלקה. זו

פעם ראשונה שאני שומע, שהנחיות שניחנו הן ל-1600 יחידות.
אני אקדם זאת בברכה, כי ודאי שכהסתדרות ציונית וטוכנות יהודית-
לא נהיה נגד קליטת עולים, אלא להיפך. זה תפקידנו ונעשה את
הכל להביא כל יהודי ארצה, ובכל תנאי. ואם רק זה יכול להוות
נקודת-משיכה - אנחנו בעד זה.

אבל יחד עם זאת אנחנו

יכולים לבוא ולהפר את האמינות שלנו. לפי המנדט שניתן למחלקה
להתישבות
- הוטל עליהם להכניס ישוב סגור, קהילתי, בן
250-400 משפחות בכוכב יאיר, והתנועה יצאה בפרוספקטים
לאנשיה וקראה להם שיבואו לכוכב יאיר, ויעזבו את תל-אביב ומקומות
אחרים בהם הם יושבים. והאנשים נענו לפניה מיוחדת זו אליהם.
כי שם המדינה צריכה אותם.

ועתה, מותר לנו בהחלט לראות את

הפרספקטיבה באופן כללי ואנחנו אומרים: במקום ישוב של 400,
זה יכול להיות ישוב מושך לעולים, ולאחרים - ויכולים לבנות שם
ישוב של 1600 משפחות, שיוכל לתפקד קל יותר.

אני בעד זה, אבל אנו התקשרנו עם גרעין

שהוא קיים והגבולנו זאת עד 15 בתים ראשונים. אמרנו להם שמעבר לזה
לא נלך, אלא רק כאשר אפשר יהיה להתחיל ב"בנה-ביחך". לגרעין זה
של כוכב יאיר נבטיח 400 יחידות במסגרת המשבצת הזאת, ונגיד
לנועה שהם יארגנו 400 וליהר - ניתן את האור הירוק ונברך את
הגרעין מדרום-אפריקה וכל-מיני קבוצות אחרות, שילכו ויבנו שם.

המלצת 55 - צילם המלצת
היור"א. שרון: אני סברך על ההצעה של סתי דרובלס.

אנו צריכים לעסוד כאן - א. בהתחייבות

שלנו לחנועה, כפי שנחנו אותה; זו היתה באמת הצתי שלי בתחילה,
מאחר והיו לנו שני ישובים - צור-נתן וסלעית, ולהוסיף ישוב נוסף

היור"א. שרון:

לאותה חנועה במסגרת הדרך שלנו, הייתי אומר - ההסטורית, למצות
עדכמה שניתן - לא תמיד ניתן - בכל אופן, להקים גשים הוטוגניים
- כי זה מקל מכל הבחינות.

אני צריך להודות: אני הייתי זה שיצר

את הקשר עם הדרום-אפריקאים. זה לא היה מקום יחיד שהצעתי להם
אלא עוד כמה מקומות - מהרדאר דרך חרבת זקור (נירית) ועד מקומות
נוספים - ולקחתי אותם גם לשטח. אבל מקום זה מצא-חן בעיניהם יותר
מכל מקום אחר. מאחר וראיתי חשיבות רבה מאד להקמתו של ישוב
גדול מעבר למה שחשבנו במצפים רגילים, שם דברנו על 200-400
משפחות - כאן ראיתי חשיבות לישוב הרבה יותר גדול בגלל היותו
במקור - במרכז אוכלוסיה ערבית, המתפתחת במהירות
רבה יותר.

אני מודה שנתתי להם את ההסכמה, עד

כשהיינו בשטח, מבלי שהיתה לי אפילו שהות להביא זאת לאיזו שהיא
ישיבה. לכן, מקובל עלי מה שאומר מתי כאן. לא פגע במה שסיכמנו
כולנו ולא נפגע בהתחייבות שלי, שהיא כבר בעצם התחייבות שלנו,
כי הבאתי אותה כבר משולחן זה לדרום-אפריקאים.

אני מקווה שזה יהיה ישוב אחד בסופו של

דבר. אין טעם להחזיק כאן שני ישובים. מדובר כאן באחד אחד,
במקום אחד. ואם נצליח להגיע שם לכך, שיתחילו במהירות לבנות שם
מאות בתים - ואני חושב שעשנו דבר בעל חשיבות עצומה.

כדאי לציין ש"בנה-ביתך", כפי שאנו

רואים זאת כיום - אטנם מעבר למה שהיה הקו הירוק - באריאל,
בקרני-שומרון, בבית-אל, בקדומים, נוה-צוף - מקבל תאוצה בלתי-
רגילה. לכן - זה הסיכום.

הג. 56. ג'יזין קאלאמ - אלזר בייקן.

היו"ר א. שרון:

ישנה בעיה שפנה אלי בענין זה מושל
יו"ש. הוא הסב חשומת-לבי שבאזור בירקן

יושבים האנשים באהלים - אנשי נשים - כבר כמה שבועות. הם
זועקים, על שאיננו נותנים להם אפשרות להתישב. הם טוענים שזו
אפלייה עמיתית, כביכול. זה דאי מקובל עלינו שליד שולחן זה -
טשנה כזאת אינה יכולה להתקבל.

אבל העובדה היא, שלכולם מצאנו
תורנות ולהם - לא. אולי אפשר למצוא להם פתרון איזה שהוא. יש שם
כל-כך הרבה הרים...

ט. דרובלס:

ישנו מקום אחד שם - הר צנון.

היו"ר א. שרון:

זה רחוק להם ואת תפוח אינם רוצים.

א. בר-און:

הם רוצים רק את אזור ראש-העין.

היו"ר א. שרון:

הם תיסנים ואלה חטנים יוצאי חבן.

ט. דרובלס:

הם רוצים רק את אזור אריאל, קרוב לראש-

העין.

היו"ר א. שרון:

האם אפשר לבקש כאם סחיים או משהו

שיצא לעסוק בזה: יש לנו שטחים גדולים.

א. בר-און:

אריק, כל מה שאתה אומר - רק אני אשם

בכל הדברים. ב. צריך למצוא להם ואני

אמצא. אני אפגש אתם ונראה מה אפשר להציע להם.

היו"ר א. שרון:

אומר לך מה אני מציע לנצי"ע להם:

בשטח בין בית-אריה מסורה לבין דיר-בלוט

בצפון, לבין שטח האימונים, שנקרא נטוף - השטח הצבאי,

כאשר ממערב לקום זה נמצא קיבוץ נחשונים - שם יש אפשרות להקים

ישוב. זה קרוב. אנשים אלה רוצים כנראה קצת קרוב... ברור לכם

למה אני מתכוון?

השר א. שרון:

זה מקום נהדר; זה בכל האזור הזה,
בין המקום שהיתה המצבה בגבעת-כוח - בקולה, ומשם צפונה לדיר-
בלוט.

כל זה הינו שטח-אש, כמעט עד אלקנה.

אורי בר-און:

כבר לא.

היו"ר א. שרון:

יש אפשרות למצוא שטח באזור זה?
בישיבה הקודמת סוכם על בית-אריה/ויצאה
הוראה - חכנון השבוע.

ח. צבן:

סיכמתי את הנושא הזה ויש לי בקשה:

היו"ר א. שרון:

לא הייתי רוצה שהיום יתגלגל גרעין של

יהודים באהלים. לכן, אורי - תמצא פתרון נאות לענין הזה.

עוד גרעין יושב באהלים - ביתיר.

מ. ד רובלס:

נהיה שם באחד הימים הקרובים ונבדוק

היו"ר א. שרון:

את המצב.

החל. 5. גרעין הירוק: תכנון ובנייה.

נגע בנושא גבעת הרדאר, כי אני רוצה

היו"ר א. שרון:

לחת אפשרות ליעקב טוביה להשמיע כאן

סקירה.

ישנו דברטשהחלטנו עלי הם לפני זמן רב

א. בר-און:

וכאן אנשים מוכנים היום,

ובאו והציעו להשקיע חצי-מיליון לירות בשביל התשתית. לכן אין

שם שום בעיה. הם יכולים להתחיל לבנות.

א. בר-און:

אלא שישנם כל מיני מכשולים בדרך
הנירוקרטיה והסדר שהורגים אותם.

ר. וייץ: חשבתי שדינו כדין רמת קדרון. למה
שהיה על כך ויכוח? זה קרוב לירושלים.

אל"ט ד. סתיו: האדמה שם אצה שלהם. ברמת קדרון אנשים
אדמה. כאן אלה אדמות המינהל.

יו"ר א. שרון: מה ההבדל? הם יחכרו את האדמה הזאת.
חכירה לדורות. לא צריך לסכור זאת. הבעיה
הזאת די מדאיגה אותי. הרי עלול להיות שלא אהיה חבר מועצת
המינהל. ואני מוטרד מהעדר הקול שלי בנושא מכירת-קרקעות
- מה שנקרא בפעילות נגד זה, כי אני נגד זה.

סאיר שמיר: בהתאם להחלטה הקודמת, הזמנו טופוגרפיה
וסימון שדות-המוקשים. זו בעיה של שדות-
מוקשים, שיכולים להשפיע על זמינות התכנון ופריצת הדרך.
אני מקווה שזה יהיה מוכנים עם איחור שדות-
המוקשים והטופוגרפיה ב-15.8.81.

בעקבות הדיון שהתקיים כאן - ובהתחשב
עם העמדות של מעלה החמשה וקרית-ענבים - גיבשנו פרוגרמה
לאלף יחידות, הבנויה, שהבינוי יהיה שם בארבעה שלבים, כך שנוכל
לעקוב מקרוב ולהחליט על פיתוח שלב נוסף בזיקה לכל הפרובלמטיקה
שמתעוררת שם, אחר שנראה איך השלב הראשון של 250 ו-500 -
מקבל.

על כן, מבחינה תכנונית - הדברים נמצאים
בשלב כלשהו של תכנון.

מ. שמיר:

משרד השיכון מתנגד לתכנית זו משני

נימוקים:

1. הם רואים בזה פרבר של ירושלים;

2. סדר העדיפות של הקמת הרדאר ביחס

לפרברים אחרים, שעליהם הוחלט או שעוסקים בהם, או שנתהליך של

עיסוק נמצאים בט - הם רואים בזה דברים קודמים לגבעת הרדאר.

הדיווח שלי אומר כך: אמנם אנו מתקדמים

בנהליך התכנון, לא כל-כך בהחלט לציפיות של אנשים שהיו

רוצים לראות את התוצאות מהירות יותר. אבל הענין ייתקע עד

שהיה הסדר ברור וחד משמעי.

א. בר-און: הרי יש כאן ועדת שרים. זה עלה כבר שלוש

פעמים. אפשר פעם אחת להחליט ולסיים בזה.

על מה צריך לבוא אתם להסדר? זה שיין לקואליציה?

היו"ר א. שרון: לא מערבבים כאן דברים כאלה. מעולם לא

ערבבו בוועדה זו ענין כזה.

א. בר-און: זה לא נושא של מו"ס.

מ. דרובלס: אנו החלטנו להקים שם ישוב בקרבת הרדאר.

יש יהודים שרוצים להשקיע כסף, אבל חסרה להם

כתובת ברורה: מי הגורם שצריך ללוות זאת. אם נחליט על הכתובת

הברורה - אני סוסך על יהודים אלה, שהם ידפקו במידה מספקת

על הדלתות ולא יחזרו לישון עד שזה ייעשה.

אבל מה קורה: המינהל מנסה

לקחת את האמצעי-אטיבה ולקדם את הדברים. ומשרד השיכון תוקע לו

סקלות.

היו"ר א. שרון: הוא לקח זאת עליו?

מ. דרובלס: אם הייתי יכול - הייתי לוקח זאת בהחלט עלי.

אבל צריך להחליט במפורש שזה המינהל לבניה

ס. דרובלס:

כפריה - הוא יצטרך לבצע זאת ולא יוכל לנסות לעכב את הדברים.
אם נחליט שזה המינהל - הוא אינו מסוגל, כי זה מעבר לקו.

אל"ם ד. סתיו: אני סוכרר לומר שיש כאן הרבה יריביות,

כמעט שלא לענין, שקשורות לענין הזה,

ואני חושב בכאב, שמאיר הציג זאת כאן בחצי-פה.

מצד שני - לגופו של ענין - בראייה חכנונית

או של המטרה - אין כמעט מחלוקת בין המינהל ומשרד הבינוי והשיכון.

כלומר - המינהל רואה בזה ישוב פרברי גדול של ירושים, והוא רוצה

לפתח את זה. משרד הבינוי והשיכון - מסלב זאת בתכנית אזורית

של כל גוש גיבעון כישוב כזה.

על כן, זה ענין לפגישה אחת בין מינהל

מקרקעי ישראל וד"ר בכיר במשרד השיכון והבינוי. אפשר לשים

את הדברים על השולחן ולגמור זאת. הם, בתכניות של ירושלים-רבת

שלהם - ישלבו את גבעת הרדאר ואת והם מעונינים בזה. הטיפול

של השכונה הראשונה או הגרעין הראשון (לא במובן של גרעין של

אנשים - אלא גרעין ישובי ראשון) זאת יעשה מינהל מקרקעי ישראל.

מכיוון שהעדיפות שלהם מבחינת משאבים במקום אחר. משרד הבינוי

השיכון אמנם יהיה חייב מבחינת החשתיית לראש-השטח לתת יד

לענין הזה, וכך אני חושב שיש סיכוי לזה ואפשר יהיה לישיב

ולישר את ההדורים פחות או יותר בענין זה.

היו"ר א. שרון: מי יהיה אחראי לזה?

אל"ם ד. סתיו: לא המינהל לבניה כפריה, בפירוש - לא. אלא

החוז ירושלים, כאשר החלק הראשון - שכונה

ראשונה - מינהל מקרקעי ישראל ימשיך בזה, בהתאם להחלטה שלנו.

ס. דרובלס: זו קבורה של הענין.

על המינהל לבניה כפריה יש לנו השפעה,

ונוכל לעבוד איתם.

א. בן-ארי: אין להם כסף ועל כן הם מתנגדים לזה.

אל"ם ד. סתיו: סחוז ירושלים יכול לעשות זאת.

ס. רובלס: זה בכלל יהיה קבור לגמרי...

אל"ם ד. סתיו: את גבעון העבירו / סמטינהל לבניה כפרית

לסחוז ואז זה התחיל לזוז.

ס. דרובלס: לפי החלטה מיוחדת של השר - עם תקציב

מיוחד. אבל לסחוז אין כספים בכלל.

ס. שטיר: אני יכול להרים את זה אם לא עושים לי שני

דברים : לא שמים ווטו סטטוטורי;

ואם משרד השיכון יעשה את מערכת התשתית

על ראש השטח, בדיוק על פי ההחלטה. בקורה. אם שני תנאים אלה

יקויסו - אני יכול לעשות זאת.

הי"ר א. שרון: אני רוצה לקבל את ההחלטה הבאה:

נקבל כאן החלטה בשלבים:

1. מינהל סקרעיישראל, באמצעות הכלים העומדים

לשוחו - ייגש מיד להכשרת הסגרשים לאותה קבוצה, שרוצה

להתישב במקום, הם כרת לנו. האם יש להם שט? - גרעין הראדאר.

וזאת, כדי שאפשר יהיה להתחיל מיד בהכשרת השטח לבניה.

2. בשלב שני נקיים כאן עוד דיון ונסכם מה

ואיך יהיה נושא ההמשך של הטיפול בישוב זה.

מה שאבקש - לגשת ישר לעבודה.

ס. שטיר: צריך להחליט על המשך תכנון וביצוע

הי"ר א. שרון: תכנון וביצוע. טוב:

מחליטים שמינהל סקרעיי ישראל ימשיך בתכנון

וביצוע שלב ראשון.

מתי אפשר לראות את הסרקטורים עובדים שם?

כל זאת - אחרי הוצאת הסוקשים.

ר. וייץ:

איני יכול לתחלקם זמן. אני מקווה שזה יהיה

ס. שמיר:

אחר דצ זמן קצר.

זה לא יקח שנים. מדובר בשכונות?

יו"ר א. שרון:

כן.

ס. שמיר:

סליחה, יש לי אינפורמציה ששולחן זה

ר. וייץ:

מוכרח לדעת זאת.

ר. וייץ: חסיה מוצר קצוץ ע"ש בפת"מ. עתה מדבר אני בשם הקופה של הה סתדרות

הציונית. קבלנו לכל הפעולות ההח'שבותיות תקציב נוסף לתקציב

הרגיל 150 מיליון שקלים.

הוצאנו כבר 164 מיליון שקל ואנו נמצאים

בסכום של 14 מיליון מעבר לתקציב.

לביצוע ההחלטות לפעולות עד הישיבה הזאת - יש צורך בתקציב

נוסף של 124 מיליון שקל. ואיני מדבר על התקציב הרגיל, שהוא בסכום

חסור ביותר. כי מ-350 מיליון שקל - קבלנו רק 70 מיליון שקל.

יש בזה "ברוך" גדול. אבל זה לא שייך לענין. את זה נסחוב,

כמו שנסחוב את שאר הדברים.

אם לא יאושר תקציב נוסף - אי-אפשר יהיה לעשות

שום פעולה נוספת. אני רוצה שיהיו הדברים ברורים. כי מאתנו הדברים

הולכים לקהל ולשאר הארגונים העוסקים בזה.

היו"ר א. שרון: לא יכול כל אחד לקדם קצת?

ר. וייץ: אני רוצה שיהיה לך ברור: מ-150 מיליון שקל -

לא קבלנו כלום. הגזבר הוציא את הכסף,

והוצאנו 14 מיליון שקל בהתחייבות - יותר מהתקציב. ועתה האוצר

זועק לשמיים. ביקשנו 124 מיליון שקל.

היו"ר א. שרון: איני שומע שום זעקה.

ר. וייץ: אם כן, אני מעביר זאת עכשיו אליך. עכשיו

מחילות אצלנו הצעקות. אני רוצה שיירשם ליד שולחן זה שאת
 התקציבים בטרנו לחלוטין. כדי לבצע את ההחלטות - לא כולל מה
 שעבר היום כאן - אני רוצה שיהיה ברור, יהיה צורך בתקציב נוסף
 של 124 מיליון שקלים. אם לא יהיה תקציב נוסף זה - ידינו ורגלינו
 כפותות לחלוטין. שיהיו דברים אלה ברורים.

ס. דרובלס: היות ורענן מודיע הדעות וזה נשם בפרוטוקל -

אני חייב לומר כך:

לפי החלטות ועדה זו - באישור

האוצר - הוחלט בחודש מרץ ואושר תקציב נוסף בסך של עד
 מליארד וחצי לירות שזה מאה וחמשים מיליון שקל. זה אושר לפי
 החלטות הועדה.

המשך הישיבה - ל. רוקר.

מר מ. דרובלס

(עד כאן רשמה מ.י. מכאן

(ל.ד.)

זה אושר לפי אובייקטים של יחידות דיור, ישובים. זה אושר לפי החלטות הועדה של ישובים חדשים ועיבוי הישובים הקודמים. עבדנו בדיוק לפי מה שאושר. אבל אנחנו דיברנו על כספים בחודש מרץ, ואנו חיים היום במחצית חודש יולי. המחירים לא עומדים במקום. האוצר ידע שהמיליארד וחצי לירות, או ה-150 מליון שקל שאושר אז, זה לא אבסולוטי, אלא לפי הצמדה, אבל הוא לא נתן לנו את הכסף. היום הגשנו לאוצר את החשבון, לפיו אותם המיליארד וחצי לירות שאושרו, לפי ההתחייבויות שלנו, זה עוד 124 מליון שקל אותם אנו צריכים. האוצר בודק זאת ויתן לנו תשובה בימים אלה.

עמדנו בדיוק בהתחייבויות וההחלטות שהיו, אנחנו רק לא שולטים על ערך השקל, אם עובדים לפי דולארים. אנו לא חרגנו.

השר א. שרון : אני מוכרח לומר לכם, שאני אף פעם לא ראיתי פה לירה אחת. אני רק יודע דבר אחד - שכל הזמן זה נבנה, הכל נבנה כל הזמן. כלומר, יש איזו דרך בה כל הבעיות הללו נפתרות באיזו שהיא צורה.

מר ר. וייץ : אריק, כדי שלא תהיינה אי הבנות -

מה שאמר מתי זה נכון, אבל זו

פרשה אחת - זה ייקור המדד על אותו סכום לפי ערך הכסף לפי האנפלציה, והתחשבויות שהאוצר יעשה ויקיים. אין לי ספק. לא על זה אני מדבר. יש לדברים שלא נכללו ברשימה האורגינאלית, שנוספו בינתיים, וניתנה הוראה להתחיל לעבוד בהם, ובחלק התחילו, כי העבירו תקציבים קודמים, יש צורך בעוד תקציב, לפי ערך השקל

לפני חודש, שזה יצא בערך אותו מספר. ההוא קצת יותר גבוה, ההוא 128. לא חשוב, 125 מליון שקלים נוספים. אני רוצה שיו"ר הועדה ידאג לזה, שלא יעמדו הגלגלים. אני את שלי אמרתי.

אני אטפל בזה.

השר א. שרון :

הג. 59. עליו היום ביחוד (לשמועין - ציור גנרל "הקולג" "

יעקב טוביה, נשמע בבקשה את סקירתך הממצה.

השר א. שרון :

אני אעשה את זה בקיצור. אנו הקימונו בשנה האחרונה 10

מר י. טוביה :

מפעלים, ואני אתחיל מהצפון.

אני אומר עוד מילה אחת לפני

השר א. שרון :

שיעקב מדבר. אנחנו לא יכולים, עוד לפני שהוא מוסר את סקירתו, ^{שלא} לשבח את המאמצים ואת ההשגים של חברת מקורות. נדמה לי שבפעולה מואצת של פחות מ-7 חדשים, ביצענו כאן פעולות שמעטות כדוגמתן בהיקפן ובמהירות הביצוע. והייתי רוצה כאן, באמת, לברך אותכם על ההשגים האלה.

מר מ. דרובלס :

אני חושב שזה גם על דעת המחלקה
והחטיבה על שני ראשיה, שמצטרפים

לברכה.

מר ר. וייץ :

לא יועיל לך שום דבר, אני תמיד
אמרתי שמלאכה צריך לעשות היטב,
בין אם אתה מסכים לה ובין אם לאו. מלאכה לא טובה עושים
סנדלרים כשהם תופרים בגדים.

באשר לשאלה האם היה צריך לעשות
את זה או לא? אני לא סרתי מדעתי, שזו היתה ריצה מהירה
ודי טובה, בכיוון הלא נכון. ותגיד - כל הכבוד, יוסי עשה
עבודה טובה.

משר א. שרון :

רענן, בענין זה אנו כבר נמצאנו
למדים, שכל תפירת בגדים מהירה מדי
אינה טובה, ובוודאי כשהיא נעשית בכיוון הלא נכון.

מר ר. וייץ :

אני מסכים איתך. והיות והשיפוט
על ענין כזה אינו בידך ולא בידי,
אלא בידי שר ההסטוריה, נראה. או שנזכה לשמוע את פסק דינו,
או לא, אי אפשר לדעת.

מר י. טוביה :

אם כן, יש פה מפעל ריחן- דותן,
המספק מים בינתיים משלושה מקורות
למי-עמי. הקווים הונחו על ידי הסוכנות היהודית.
מקו ואדי ערה של מקורות, קו שיושלם בספטמבר. ולדותן -
מהמפעל של הממשל, בריכה שהוקמה על ידי הסוכנות וקו שנעשה

על-ידי מקורות.

מפעל שבי-שומרון - מספק מים

לשבי שומרון, לחומש ולשבי-שומרון ב'. מקור המים בבית איבה, של הממשל. הקו הזה גמור. הקו לחומש גמור - הם כבר מקבלים מים. יש שם בריכה שהוקמה על ידי הסוכנות. בשבי-שומרון א' יש בריכה שנבנתה על ידי הסוכנות, ומפעל בוסטר שצריך לספק את המים, גמור, המספק מים כבר לחומש. בשבי-שומרון, בספטמבר יהיו מים.

מפעל שלישי - מפעל קרני-שומרון -

קדומים - מספק מים לקרני-שומרון, ליקיר, לעמנואל, לקדומים, לצוותא ולמעלה שומרון. המפעל הזה בנוי על שני קידוחים - קידוח קדומים וקידוח קרני שומרון. קידוח קרני שומרון יופעל בימים הקרובים. יש בריכה אחת של אלף קוב בקרני - שומרון, בריכה בקדומים, בריכה ביקיר. המפעל כולו יושלם עד ספטמבר. לכל הישובים יש כבר מים.

המפעל השלישי הוא המפעל מאלקנה

עד אלון מורה. בנוי על שלושה קידוחים : על קידוח עזווייה של הממשל, קידוח אריאל וקידוח בית חורון. באשר לבריכות - יש בבדיה בריכה אחת עם בוסטר, בריכה שניה באריאל, שתהיה גמורה בספטמבר, בריכה בתפוח ושתי בריכות באלון - מורה.

השר א. שרון :

אני מוכרח לומר משהו לגבי הקו הזה -

לא אחת יצא לי לראות את העבודה

בקו הזה, כמו בקווים האחרים. הם היו עובדים בקצב מהיר יותר

מאשר אני הייתי נוסע במכונית, אני מוכרח לומר.

מר י. טוביה :

היתה לנו שם בעיה עם קמ"ט מע"ץ.

הוא טען שעשינו דברים ללא אישור.

התברר שההוראות שלהם ניתנו לתה"ל ועד שתה"ל העביר את ההודעות אלינו, גמרנו את העבודה.

מר א. בראון :

תספר למה. היו שם שני אחים, אח

אחד שעבד במקורות ואח אחד שעובד

במע"ץ והם גמרו את זה בבית.

מר י. טוביה :

תוך כמה חדשים הקידוחים הללו כולם

יופעלו, כשלכל הישובים, למעשה,

יש כבר מים, בין בצורה זמנית ובין בצורה קבועה.

המפעל הרביעי זה מפעל בית-אריה.

הוא מקבל בינתיים מים באופן זמני מהקו של הממשל. תוקם

שם בריכה. אנו מחדשים קידוח של הממשל, ואני מקווה שעד

סוף השנה הקידוח הזה יופעל. יש כאן מחשבה לספק מים מאותו

קידוח גם לנו-צוף ולנו-צוף ב', וחלמיש, אשר מקבלים

בינתיים את המים מביר-זית. ביר-זית מקבלת את המים מרמאללה.

רמאללה מקבלת את המים מקו שלנו שיוצא מסביבות מוצא.

המפעל החמישי הוא מפעל שילה. היו

לנו שם הרבה אכזבות. קדחנו קידוח רדוד ראשון שקיבלו בו

רק שני קוב לשעה, לכן נאלצנו לקדוח קידוח נוסף. עדיין לא

ברור מה תוצאות הקידוח הזה. יש תקווה שיהיו שם מים. נבנתה

שם בריכה. הישוב הוקם בחלקו מעל הבריכה, כך שצריך לעשות

שם עוד בוסטר שיספק מים לבתים שמעל הבריכה. המפעל הזה, גם

מר י. טוביה

הוא יגמר תוך חודש - חדשים. יש פה בעיה, שהמשאבה הקטנה כבר פועלת, יש להם מים. לגבי המשאבה הגדולה, כיוון שהמים בקידוח נמצאים בעומק רב, צריך לקבל משאבה מיוחדת ממפעל הימים, כדי לעשות את שאיבת הנסיון. זה בשילה 2.

אחרי זה ישנו מפעל נעלה, שמקבל

את המים ממתייתהו.

סליחה יעקב, קידוח שלה 1 בקושי מספק היום את המים.

מר מ. דרובלס :

הוא לא מספק את כל המים הדרושים להם ולכן השארנו את הצינור

מר י. טוביה :

שהנחנו כדי שאפשר יהיה לעשות את הקידוח השני, צנור שמביא את המים מהמעייין של הכפר הערבי, השארנו להם, והם לוקחים את המים מהצינור הזה ובכך משלימים את כמות המים הדרושה להם.

לנעלה (נילי) אנחנו נניח קו מבריכת מתתיהו, ואני מקווה שנגמור את העבודה עד סוף השנה. בינתיים יש להם קו זמני.

עכשיו אנו רואים בנילי בריכה על הגבעה המזרחית יותר.

השר א. שרון :

אנו הולכים להקים את הבריכה על

מר י. טוביה :

מר י. טוביה

קצה הבננה. היום יש איזה שהוא עיכוב בקשר עם הקמתה, ולכן אין לנו תאריך גמר. כל שאר המפעל יגמר עד סוף השנה.

השר א. שרון : בנוה צוף ב' יש כבר בריכה?

מר י. טוביה : בנוה-צוף ב' יש קו מים. הטנקים יהיה שם ב-15 לחודש. מים יש להם

כבר.

הדבר השישי, נדמה לי, זה מכמש. היינו צריכים להניח קו מרימונים למכמש. הקו יהיה גמור בסוף החודש הזה. המיכל יהיה שם ב-15 לאוגוסט. אם אנו מדברים על סביבה זו, אנו צריכים להקים בריכה בכפר אדומים, שתהיה מוכנה בסוף השנה.

המפעל השביעי הוא תקוע. יש תקוע ויש מעלה-עמוס. את הקו למעלה עמוס סיימנו, הם כבר מקבלים את המים. במעלה עמוס, באוגוסט, יהיה לנו מיכל של 100 קוב. בינתיים שמנו שם מיכלים זמניים קטנים. יש להם מים. לתקוע יש קו זמני, ובסוף אוגוסט אנחנו נגמור את הקו הקבוע. בריכה של 500 קוב בתקוע נסיים בסוף אוקטובר.

יש לנו מפעל נוסף לאפרת. בריכה של אלף קוב - תסתיים בסוף השנה. יהיה קו מחלק^{אגמני} לאפרת בספטמבר. יש פה עוד קו מחלק לראש צורים, של 1.2 קילומטר, שיעשה באוגוסט.

העבודה האחרונה שקיבלנו רק עכשיו זו העבודה ללוציפר, מעון וכרמל. קו של 2 ק"מ מיתיר ללוציפר,

מר י. טוביה

שיסתיים בספטמבר. תחנה ליתיר גם כן בספטמבר, ובספטמבר
גם נקים שם בריכה של 100 קוב.

על
עכשיו, מכאן, הקו למעון ולכרמל

עדיין לא הוחלט. על כל פנים, נצטרך גם שם להקים בריכה
של 500 קוב. הבעיה כאן שהמים מועברים מקידוח שוקת שעל-
יד באר-שבע. לכן אנחנו עומדים לקדוח כאן קידוח ראשון,
בעייתי מאוד. אנחנו מקווים שבעוד חודש נחליל את הקידוח
הזה, לאחר שיקבעו את המקום המדויק, כאשר קידוח, עד
שהוא מפיק מים, יקח שנה.

יעקב, דילגת על מצפה-גוברין.

מר מ. דרובלס :

מצפה גוברין זה לא ממשל של מקורות

מר י. טוביה :

בינתיים, אלא של הממשל. הכוונה

היא להניח קו מבריכה ממרא בחברון.

הכוונה היא להניח קו מבריכת ממרא

_____ :

בחברון דרך חוצה יהודה החדש. זה

מבוצע על ידי הממשל, על חשבון תקציב של הממשל. הם מבצעים
עד כרכומיה.

מה עם תרצה, תרצה צריכה מים.

השר א. שרון :

יש שם למטה מעיין, בעין פרע.

יש שם מעין עם הרבה מים, אין

מר י. טוביה :

בעיה לעשות זאת.

השר א. שרון :

תרצה צריכה מים, לא יעזור. שם
עובדים. זה אחרי תובס. זה מקום

נהדר. אני מציע לכל אחד לבקר שם. זה אחד המקומות היפים
בארץ.

האם יש איזה שהם שאלות ליעקב?

נגענו בנושא תרצה. עלה כאן נושא מצפה - גוברין, שאיני
יודע מה בדיוק חשובתנו, ונושא מצפה לכיש, ששם וודאי תהיה
בעיה, כי איני יודע מהם מקורות המים הכי קרובים לשם.

מר י. טוביה :

יש שם מפעל שוקן שאנו מכינים, וקדוח
לכיש.

השר א. שרון :

אני מודה לך, יש איזה שהן שאלות
לחברים? מר ח. צבן, בבקשה.

מר ח. צבן : המסלול החדש - שולחן העבודה

מר ח. צבן :

אנחנו במצב שאין לנו כסף לגמור
את חוצה שומרון. אם נתחיל בעיכובים

אז נכנס לחורף, ואז לא נגמור את זה.

השר א. שרון :

האם גמרנו את הפריצה לכביש למטה,
או עוד לא?

מר ח. צבן :

עוד לא.

והמצב הוא ש-11 מליון שקל צריכים
מליון

להיות מתקציב משרד הבטחון ו-4/ מתקציב ההתיישבות. זה 300

אלף שקל ליום. השבוע הכל נגמר לנו.

מר א. בראון :

אני רוצה להסביר את העניין - בזמנו קבע ראש הממשלה חלוקה לפי אחוזים,

לא לפי כסף, כלומר שההתיישבות נתן 30%, משרד הבינוי או מע"ץ 30% ומשרד הבטחון - 40%. לפי זה, בהערכה ראשונית, כל אחד נתן את חלקו, פרט למשרד הבינוי שהוא עושה את האספלט, כך שזה לא חשוב כרגע (התחילו כבר). הראשון נתן משרד הבטחון, הוא נתן 12 מליון שקל. אז זה היה 40%. להתיישבות נתן את הכסף, הוא כבר נתן 13 מליון שקל, כי כבר היו התיקרויות. עכשיו, לפי האחוזים חסרים היום בערך 13 מליון שקל של משרד הבטחון, שהוא חייב כדי להגיע ל-40%, ועוד 4% מליון שקל מצד ^{החטיבה} להתיישבות, כדי להוסיף למה שהיא נתנה, על-מנת שזה יענה על התקציב שהוחלט עליו על-ידי ראש הממשלה, שר החקלאות ושר הבינוי - זה היה הפורום שהחליט על זה אז.

סרי לקח על עצמו לטפל במשרד הבטחון,

ואני מקווה שתוך השבוע הזה או בתחילת השבוע הבא, העניינים יזוזו. בכל אופן, בכל מקרה, לא בא בחשבון לעצור או העבודה. זה בכל מקרה לא בא בחשבון.

מר מ. דרובלס :

החטיבה להתיישבות מכניסה לנדוניה את כל הכבישים שהיא בצעה עבור

משרד השיכון.

אריק, הנושא הזה צריך להיות
בידיעתך.

מר א. בראון :

אני לקחתי לתשומת ליבי את המצב
הזה. אם יתברר תוך מספר ימים

השר א. שרון :

שאינן לזה פתרון, אביא זאת מחדש לשר הבטחון, שידון בנושא
הזה.

אני רוצה להעלות נושא שהוא בעצם
הנחיה חוזרת, ואני רוצה להדגיש

השר א. שרון :

את הדחיפות שבו. אני נתתי הנחיה, שחזרתי עליה מספר
פעמים, להחכיר קרקעות בשומרון וביהודה, ואם יש כאלו
גם בחבל עזה, לישובים ולמועצות האזוריות היהודיות בשטחים
אלה. המדובר בקרקעות מדינה. מאחר ויש להניח שהמו"מ המדיני
יתחדש תוך זמן קצר ביותר, מוכרחים להיות במצב, שקרקעות
ממשלתיות מוכרות לישובים היהודיים ולמועצות האזוריות
היהודיות. כי בסופו של דבר, יום אחד יבואו, יצלמו מצב
מסויים בשטח.

אני חוזר על הדבר הזה ומדבר על זה

חדשים על גבי חדשים. לא תמיד יש לאנשים הרגשה של דחיפות

מספקת בנושא הזה. אני עוד פעם פונה אליכם - תעשו את הדבר הזה. סרי, דרכך אני פונה למערכת שלכם, כי הרי זה תלוי, במידה רבה, במערכת שלכם. תחכירו את הקרקעות האלה למועצות ולישובים היהודיים, כי נמצא את עצמנו בבעיה אח"כ.

מר מ. דרובלס : האם מדובר בעיקר בשטחי מרעה ?

השר א. שרון : בכל דבר. אלו יכולים להיות שטחי

מרעה שנגדר אותה. אלה יכולים

להיות שטחים למזרע. אלו יכולים להיות שטחים לנטיעת עצים. כל דבר, לא חשוב מה. מוכרחים שפורמאלית הם יהיו רשומים ונתונים בידי הישובים והמועצות האזוריות היהודיות, ותראו את זה כדבר לא דחוף, אלא בהול, ממש בהול.

מר מ. דרובלס : אני מבקש לשנות סעיף קטן.

הועדה הזו החליטה בישיבה הקודמת על הקמת שני ישובים - מתתיהו ב' וענתות. במתיתיהו על הרחבה. להרחבה במתיתיהו ולענתות, באופן ממשי, אין אבא. מתיתיהו בא עם אור שמח.

בענתות החבל מטפל, בפרוש.

מר א. בראון :

בענתות אנו נטפל מבחינת תכנון, וזה

מר מ. דרובלס :

יהיה כמו הבניה העצמית במקומות

אחרים. במתתיהו זה יהיה כמו עמנואל, אך זה לא מספיק, כי זה גרעין הרבה יותר חלש.

לא, הולך לשט גוף יותר חזק, לא

השר א. שרון :

אור שמח. לאור שמח נסדר שהם

יקבלו שכונה מאנשי הרבי מגור. הגוף שנכנס לבנות כאן הוא אותו גוף שבונה בעמנואל.

אז זה בסדר, כי אור שמח לבד לא

מר מ. דרובלס :

יכול לעשות זאת.

אני יודע.

השר א. שרון :

תודה רבה לכם, אני נועל את הישיבה.

הת/49

רמת קדרון - הקמת יישוב לשם עבוייה של ירושלים

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, ש. רביד, מ. דרובלס ואל"מ ד. סתו.

מ ח ל י ט י ם במסגרת עבוייה של ירושלים, לאשר את הקמתו של היישוב רמת קדרון - בחצי הדרך בין מעלה אדומים ותקוע. מתכונת היישוב, גישת המדינה לבנייתו והטיפול בו - תהיה דומה לזו של שערי תקוה.

הת/50

נ ט ף - הקמת יישוב

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, ר. ויץ, אל"מ ד. סתו ותא"ל א. רם.

מ ח ל י ט י ם מבלי לשנות החלטה מס. הת/37 של הועדה להתיישבות מיום ט"ו בסיון התשמ"א (17.6.81), לאשר עקרונית הקמתו של היישוב נטף בחירבת נטף - מזרחית למבוא חורון. מיקומו המדויק של היישוב יקבע בתאום עם צה"ל. היישוב יבנה על-ידי חברי גרעין נטף בתאום עם מינהל מקרקעי ישראל.

הת/51

שטחי אש ואימונים לצה"ל

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

מ ח ל י ט י ם להטיל על עוזר שר החקלאות לענייני התיישבות, מטעם יו"ר הועדה להתיישבות, לבוא בדברים עם הגורמים הנוגעים בדבר בצה"ל - בענין הצורך להרחיב שטחי אש ואימונים של צה"ל לפי הקווים והכוונות שמצאו את ביטויים בעת הדיון בנושא בישיבתה של הועדה, היום.

הת/52

ורד הגליל - סיכום

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, ר. ויץ, מ. דרובלס, מ. שמיר וח. צבן.

מ ח ל י ט י ם הועדה להתיישבות רושמת לפניה כסיכום, את הודעתו של ראש מינהל הפיתוח של הקרן הקיימת לישראל - בענין ורד הגליל. (הסיכום הנ"ל שמור במזכירות הממשלה).

מצפה ספיר

הת/53

מנהל מינהל מקרקעי ישראל פותח.

בדיון משתתפים: ה"ה א. בראון ומ. שמיר.

מ ח ל י ט י ם בהמשך להחלטה מס. הת/39 של הועדה להתיישבות
מיום ט"ו בסיון התשמ"א (17.6.81) - לרשום את הודעת מנהל מינהל
מקרקעי ישראל כי התכנית בענין מצפה ספיר הוגשה לדיון ואישור
הועדה האזורית לתכנון ובניה וכי מבחינה תכניתית ניתן יהיה
להתחיל בעבודות במצפה - תוך חודש וחצי מהיום.

כוכב יאיר

הת/54

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, מ. שמיר, מ. דרובלס
ור. ויץ.

מ ח ל י ט י ם במגמה לקדם את התפתחותו של מצפה כוכב יאיר ועל
מנת להתחיל לבנות בו - להטיל על מנהל מינהל מקרקעי ישראל לזרז את
הכשרת השטחים המיועדים שם לבניה ולעשות למען חכירתם בהתאם למקובל.

במסגרת הנ"ל תיעשה פרצלציה והכשרת שטחים לבניה של 1,600 יחידות
דיור, כאשר - 400 יחידות נועדו לגרעין של משקי חירות, ו- 1200
יחידות דיור לגרעין של יהודי דרום אפריקה.

המצפים - זירוז הפיתוח

הת/55

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה ר. ויץ, מ. שמיר, א. בראון
ומ. דרובלס.

גרעין באוהלים - איזור בירקן

הת/56

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה מ. דרובלס, א. בראון וח. צבן.

מ ח ל י ט י ם להטיל על עוזר שר החקלאות לעניני התיישבות
לבוא בדברים עם נציגי הגרעין שיושב באוהלים באזור בירקן - כדי
למצוא פתרון להקמת יישוב עבור הגרעין.

הת/57

גבעת הראדאר: - תכנון וביצוע

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה א. בראון, ר. ויץ, מ. שמיר, מ. דרובלס ואל"מ ד. סתו.

מ ח ל י ט י ם בהמשך להחלטות הועדה להתיישבות מס. הת/30 מיום א' בניסן התשמ"א (5.4.81) ומס. הת/35 מיום ט"ו בסיון התשמ"א - (17.6.81) -:

א. מינהל מקרקעי ישראל ימשיך בתכנון ובביצוע שלב א' - של תכנית גבעת-הראדאר.

ב. להטיל על מינהל מקרקעי ישראל, באמצעות הכלים העומדים לרשותו - לגשת מיד להכשרת מגרשים עבור גרעין הראדאר שרוצה להתיישב במקום.

ג. במועד מאוחר יותר - לקיים דיון בכל הנוגע להמשך הטיפול ביישוב.

הת/58

מסירת מידע בעניני תקציב ההתיישבות

מנהל המחלקה להתיישבות של הסוכנות היהודית, פרופ' ר. ויץ, מוסר מידע בעניני התקצוב של ההתיישבות.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה ר. ויץ ומ. דרובלס.

הת/59

עבודות המים ביהודה ובשומרון - דיווח מנהל חברת "מקורות" בע"מ

יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה י. טוביה, מ. דרובלס, ר. ויץ וא. בראון.

מ ח ל י ט י ם הועדה להתיישבות, רושמת לפניה בהערכה רבה את הדיווח כדלקמן, של מנהל חברת "מקורות" בע"מ בענין עבודות המים שנעשו ביהודה ובשומרון בתהליך מואץ של פחות מ- 7 חודשים:-

א. מפעל ריחן-דותן - מספק מים למי-עמי. הקו יושלם בחודש ספטמבר, השנה

ב. מפעל שבי שומרון - מספק מים לשבי שומרון, לחומש, ולשבי-שומרון ב'. המפעל יושלם בספטמבר, השנה

ג. מפעל קרני שומרון-קדומים - מספק מים לקרני שומרון, יקיר, עמנאל, קדומים, צוותא ולמעלה-שומרון. המפעל יושלם עד ספטמבר, השנה.

מפעל/.

- ד. מפעל אלקנה - אלון מורה - המפעל בנוי על שלשה קידוחים: - בעזוויה, אריאל ובבית-חורון.
- ה. מפעל בית-אריה - מפעל זה מספק מים גם לנוה-צוף, לנוה צוף ב' וחלמיש. המפעל יושלם עד סוף השנה.
- ו. מפעל שילה - המפעל יושלם תוך חודש-חודשיים.
- ז. מפעל נעלה (נילי) - המפעל יושלם עד סוף השנה.
- ח. מפעל מכמש - הקו יושלם עד סוף חודש זה.
- ט. מפעל תקוע - הקו יושלם עד סוף חודש אוגוסט, השנה.
- י. מפעל אפרת - קו זה יספק מים לאפרת עד סוף חודש ספטמבר ולראש צורים עד סוף חודש אוגוסט, השנה.
- יא. מפעל לוציפר - מעון - כרמל - יושלם עד סוף השנה.

כביש חוצה שומרון: - הנושא התקציבי

הת/60

ראש מינהל הפיתוח של הקרן הקימת לישראל פותח. בדיון משתתפים: השר א. שרון; ה"ה ח. צבן, א. בראון ומ. דרובלס. מחליטים הועדה להתישבות, רושמת לפנייה את הודעתו של יו"ר הועדה, כי הוא קבל לתשומת לבו את המצב התקציבי המתייחס לעבודות בכביש חוצה-שומרון, וכי לאחר בירורים שיקיים - יבוא בדברים בענין, עם שר הבטחון.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת